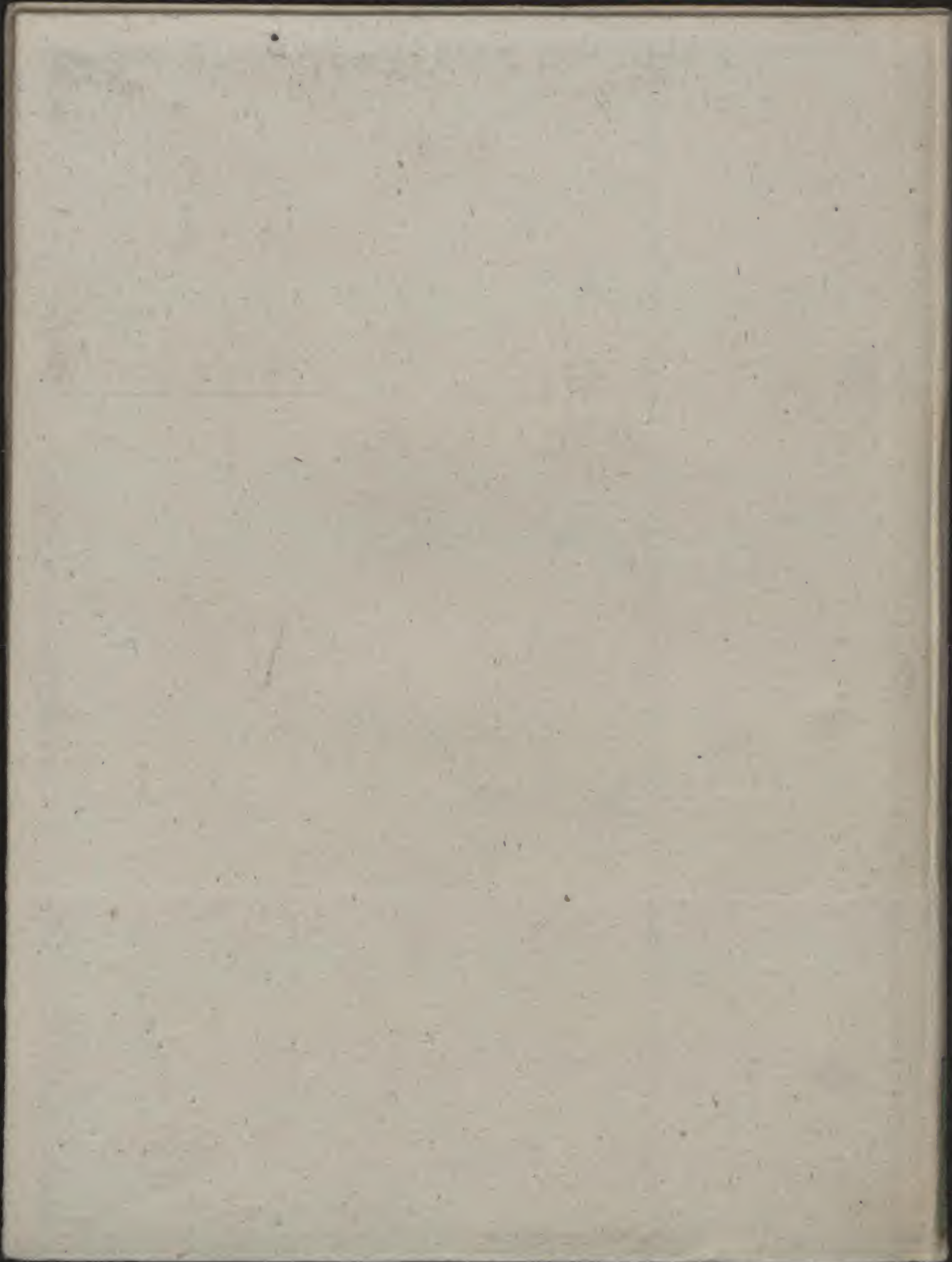
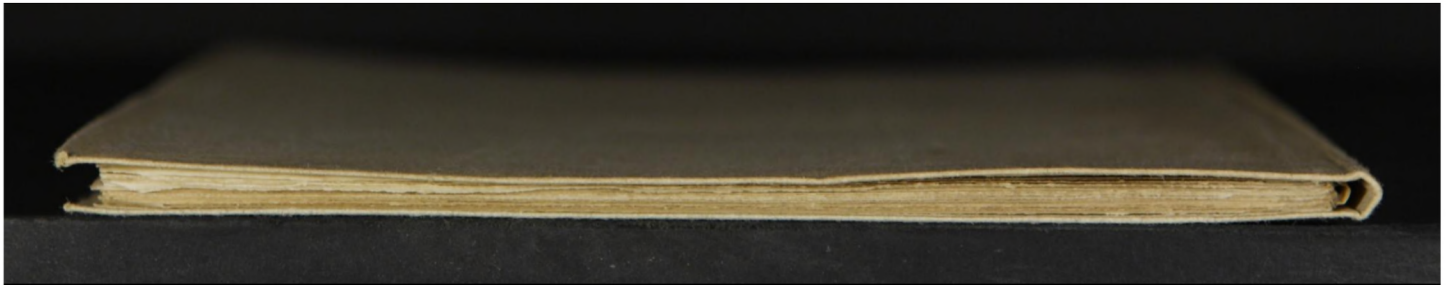
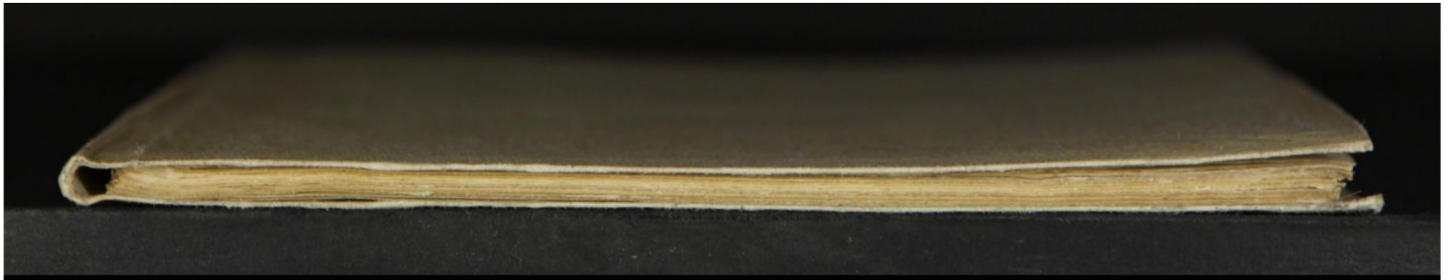

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.166

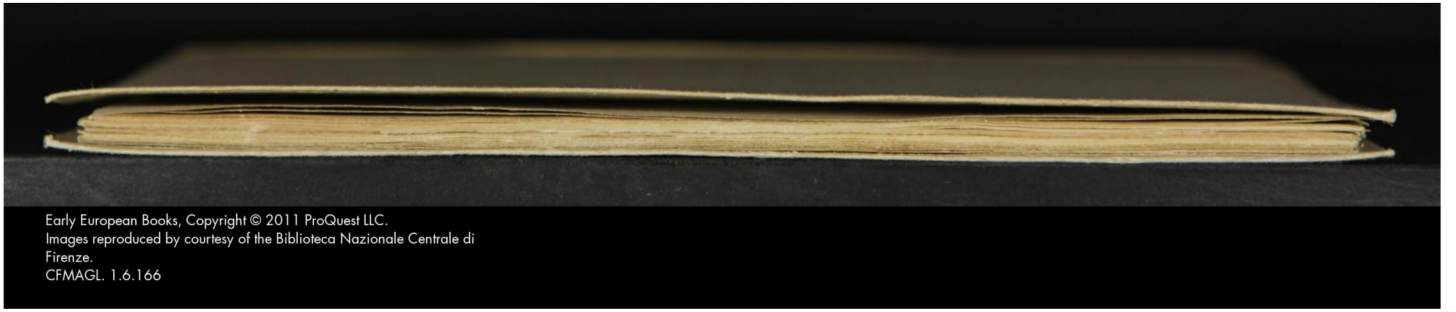

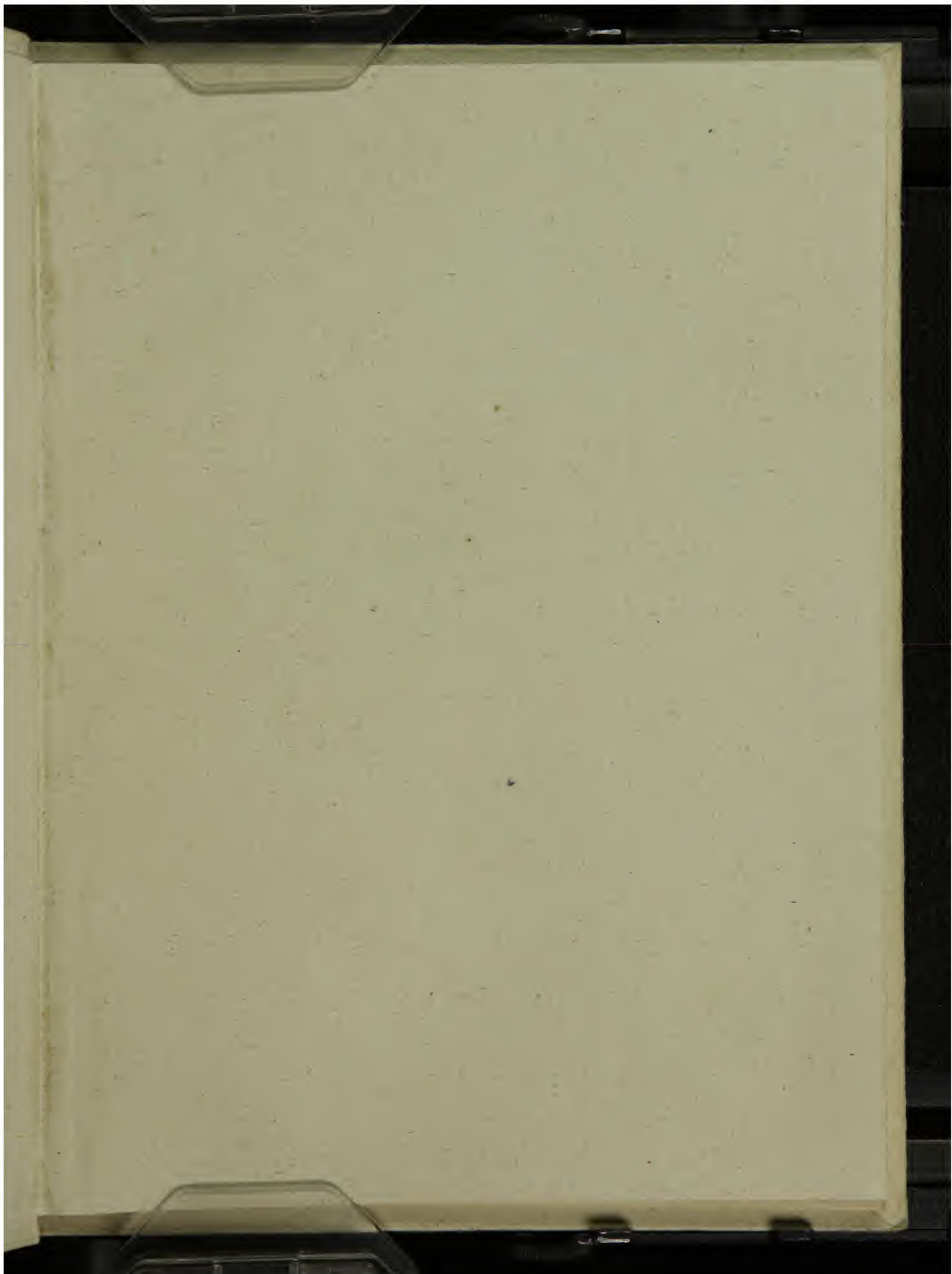
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.166

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.166

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.166

1-6-166

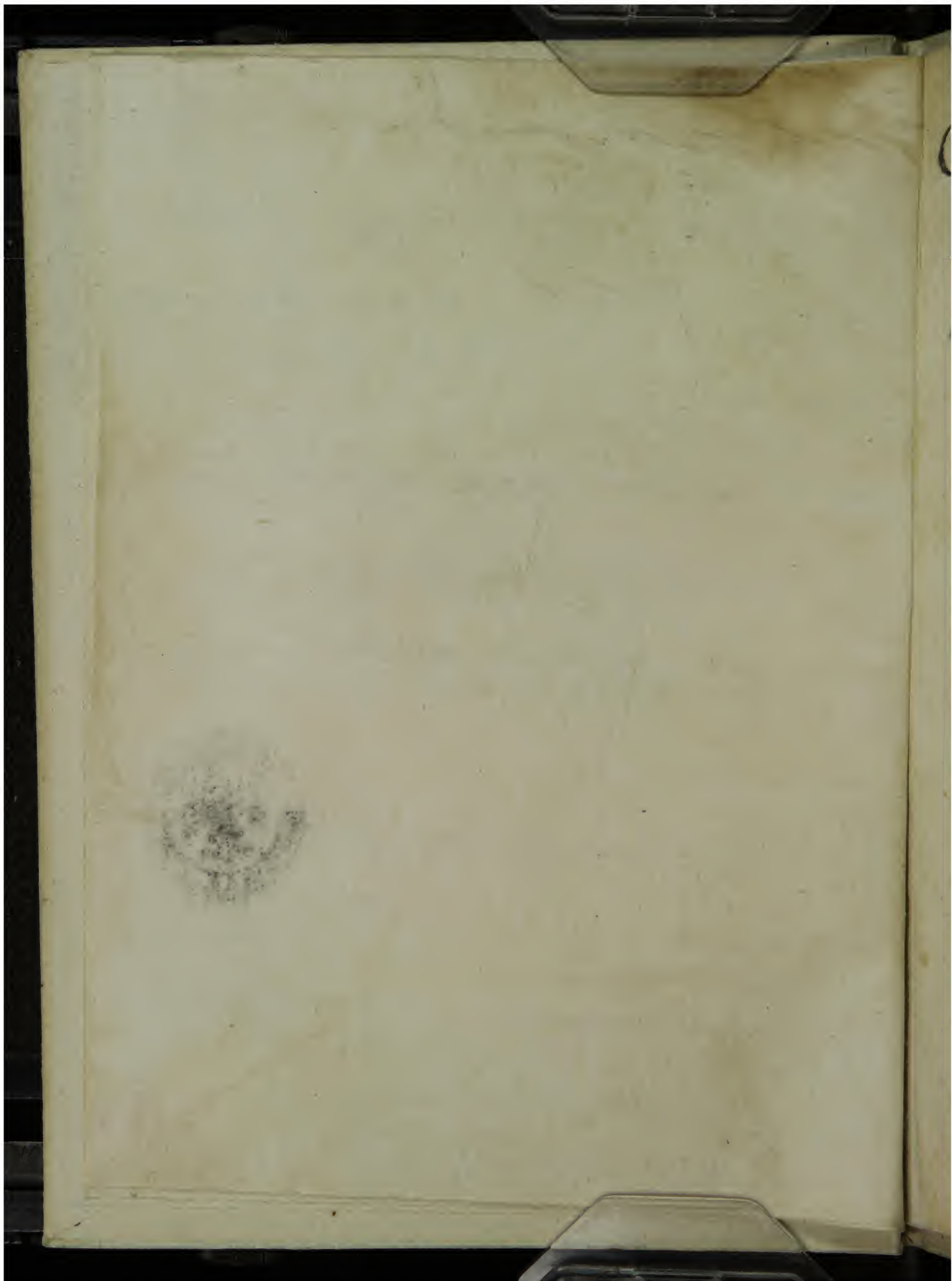
VIII

~~XXXV. in VII~~

Michael MORELL

Orat. et Epist.

101

1
6
466
ORATIONES,

ET EPIGRAMMATA
F. MICHAELIS MORELLI,
A' MONTE LEONE
ORDINIS EREMITARVM S. AVGVSTINI;
Et Sacrae Theologiae Professoris.

B O N O N I A E,
APVD PEREGRINVM BONARDVM,
Sanctissima Inquisitionis permissu.

M. D. LXXXI.

867

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

A. b. 166,

3

I N C L I T A E,
AC CELEBERRIMAE
CIVITATI MONTISLEONIS
Magnæ Græciæ.

FR. MICHAEL MORELLVS
EIVSDEM CIVITATIS
Studiofissimus Ciuis. S. P. D.

ALDE perspicuum est (mea inclita, atq̄ iucundissima Ciuitas) apud orbis terrarum sapientes, quòd non solum Cælum, Planeta, Sydera, Elementa, motusq̄ cælorum, Verùm etiam & Volucres cæli, ac animantia tum terræ, tum aquis degentia, immò quoq̄ teneræ, viridesq̄ camporum plantæ, atq̄ pratorum flores amani suos progenitores recensere, obseruare, ac amore, studioq̄ complecti liberos omnes lenissimè, suauissimèq̄ vrgeant, coerceant, excitent, impellant, agitent, pariterq̄ inducant. Propterea admirandum non est si ego, qui ab ineunte etate vsq̄ in hodiernum

A ij diem

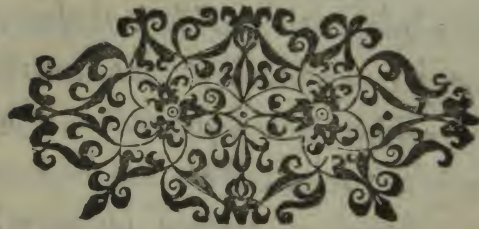
diem ut præclaris quàm maximè sacrarum literarum
 studijs operam nauare polleam, huius acceptæ filiationis
 indicium, ceù huiusmodi beneuolentiæ argumentum ali
 quod tibi non exhibuerim, nec unquam indicarim,
 nunc verò tanquam eius studiosissimus filius ad eam sa
 lutandam, agnoscendam, redamandam, honore affi
 ciendam, ac semper obseruantia prosequendam sic appe
 tener & tam properus deuenio: Hoc etiam agere, atq;
 contendere maximopere deberem; tu enim uehementis
 sima hilaritate, atq; sedulitate ueluti beneuola mater me
 in hanc lucem, quam præ oculis habemus, edidisti; &
 ita alacriter me infantulum lactuisti, ac educaisti; Ut
 mea equidem prima Elementa à te solùm accepisse nè
 dùm meo semper animo uoluerim, uerùm etiam ubiq;
 terrarum dilucidissimè patefecerim, ac ostentarim.
 Quamobrem ut aliquod tibi beneuolentiæ, gratitudi
 nis, æstimationis, atq; uisitationis pignus exhibere ui
 dear, neuè etiam à materna grauitate me degenerasse
 comperiar, hos tenellos, agrestesq; fructus, quos diebus
 transactis quemadmodū tuum tenerrimū germen ger
 minauit, pullulaui, emisi, atq; propagauit, quàmprimùm
 tibi offerendos, addicendos, præbendos, ac consecran
 dos tum animi, tum corporis studio contendi. ij enim
 uerò supra te, eminentissime Mons, statuti, ac collo
 cati dulciores, maturioresq; proculdubio euadere pote
 runt:

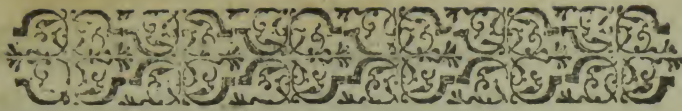
runt:

F
runt : Tu enim ab Oriente non plurimum distas ; super
te caelum mirabiliter influit, Phoebus continuo residet,
ac radij solares ante omnes alias regionum partes irra-
diare, atq; emicare concernuntur. Non immerito igitur
Mons Leo nuncuparis, & hoc maximum, celeberrimumq;
nomen tibi vendicas : Es etenim Mons Leo
Mons voluptatum, Mons deliciarum, opulentiarum,
speciminum, praeciorum, honorum, facinorum, atq;
roborum ; Mons florum, rosarum, & liliorum ;
Mons palmarum, atq; cedrorum ; Mons pulchritudinis,
pinguedinis, ac ubertatis ; Mons trophaorum, sertorum,
atq; gemmarum ; Mons amplitudinis, potentiae, &
claritatis ; Mons virtutis ; Mons luminis, atq; splen-
doris ; Mons hilaritatis ; Mons thesauri ; Mons
amenitatis, atq; iucunditatis, Mons fluens lac, Man-
na, & mel ; Mons deniq; suavitatis, & dulcoris.
Vale, vale igitur felix ; Vale diu inquam Mons
Leo totius Hesperiae miraculum incomprehensibile ;
totius orbis terrarum floridissimus Hortus ; astrum
Magna Graeciae clarissimum ; Flos cunctorum vr-
bium semper virescens ; inestimabilis omnium Pro-
vinciarum gemma ; sublimis omnium Regnorum co-
rona ; celebris, veneranda, ampla, spectabilissima, pul-
cherrima, praestabilissima totius Terrae columna ; ve-
rum, dignissimumq; scabellum illius immensa, proce-
ra

6

*ra, eximia, ampla, fulgida, strenua, laureata, victo-
riosa, inuicta, inclita, speciosa, florida, prospera, pre-
clara, suprema, admirabilis, spectabilis inestimabilis,
memorabilis, celestis, ac ineffabilis Romana Colum-
na: Meque tuum filium tuæ benevolentiaë mammis
pascere, educare, ac alere velis; & amplius tui
amoris bracchijs continuo complectere,
refoue, distringe, sustine etiam
atq; etiam te rogo, deprecor,
ac obsecro.*

ORATIO

FRATRIS MICHAELIS
MORELLI HIPPONENSIS,Habita Neapoli in Ædibus
Diui Augustini,In vigilia Natiuitatis Domini,
Anno 1575.

VE MADMODVM (Præstan-
tissimi Patres) Regem quendam
opulentissimū, quem propter ani-
mi affectionem abstruso silentio
pertransibo, innumeris primūm
opibus, immensis thesauris, ma-
ximisq; gemmarum, electrorumq; collibus affluentem;
innumera tot equitum agmina suppeditātem, productas
tot exercituum acies deducentem, infinita tot municipia
tot vrbes, tot oppida, tot castra, tot impares nationes su-
bigentem: mox pauperrimum hominem, mendiculum,
nudum subditum, externū, peregrinū, eorumq; seruū,
quos ipse regens quibuslibet gratijs corroborarat, opibus lo-
cupletarat, disparibus copijs, ac triumphis exaggerarat,
omnium

5
omniumq̄ ad extremum mortalium humillimum, mi-
serrimum, despectissimum actutum fieri, contremendū
esse vos omnes expenderitis: Perinde (fulgentissimi Pa-
tres) altero pede claudum perambulare, surdum perci-
pere, elinguem affari, oculisq̄ captum prospicere, deli-
rum addocere, inscium disceptari, puerum perorare, ab-
sterrendum equidem esse apprimē sanxero. O grauif-
simam, ac inexauditā stupiditatem, me in huiusmodi
dicendi genere claudū, diuinis in rebus etiam surdum,
mentis conceptibus mutum, perspicua ingenij acrimonia
cacum, diuersarum tot rerum typis dementem, qua-
libet quoq̄ rei ambiguitate ignarum, memoria demumq̄
vacillantem adolescentulum ad hanc coruscantem,
amenamq̄ exedram, quæ solis viris patuit, vbi etenim
ad hiscendum vnusquisq̄ gentium expallescit, ingredien-
dam, suscipiendamq̄ præsumpsisse: Idcirco cum ancipi-
ti cura distraherer, peracerba mihi sollicitudo inuasit:
huiusmodi verò, vt expedire me nequeam: meum enim
consilium quò sit euasurum timeo: quid tandem ipse mi-
sellus agere debeo? in fugam me conijcere, vel perterri-
tus hic præstolari? si fugam equidem arripuero, me pu-
sillo, exili, ieiuno, futili, pauidoq̄ animo emersum pro-
culdubio animaduertetur: sin autem me imperitum ad
ratiocinandum, procacem ad laceßendum, tumidum ad
expromendum, recordem ad conspiciendum, impru-
dentem

dentem ad gesticulandum extitisse ex susurranti vulgo clarissime perpendetur: sed si in illud sydereum, summumq̄ præsepium oculos conijciam, Regem Pacificum aureo, gemmeoq̄ sceptro me vocitantem exaudiero; siste, siste Michael gradum, aperi os tuum, & ego illud implebo: Si tamen in vos (celeberrimi viri) cunctas vestras aures avidas ad excipiendum, clementes ad indulgendum, lenes ad tolerandum, mites ad retracandum comperero: Cum postremò hunc in modum res se haberet, utroq̄ auxilio me penitus inuoluam: Esto te ergo vos omnes (patres integerrimi) iucundi ad sentiendum, ameni ad audiendum, benigni ad præstolandum, mirabilibus enim inauditisq̄ de rebus hac necessaria in Diuini Verbi natiuitate, ex qua omnis nostra salus effluxit, atq̄ pependit, quàm facillimè, strictissimèq̄ polluero, vobis ad dicendum exordiar. Maximo post hominum memoriam gaudio (optimi viri) in nostri redemptoris natali die exilire coercemur, eiusq̄ ortum maximopere percolere debemus; de exilio namq̄ ad patriam, de seruitute ad libertatem, de bello ad pacem, de tenebris ad lumen luminum, de angustia ad gloriam, de morte ad vitam, de creatura ad creatorem, de Lucifero ad Deum proficiscemur: Hodie scietis quia veniet Dominus, & mane videbitis gloriam eius: Crastina die delebitur iniquitas terræ, & regnabit super nos sal-

B uator

uator mundi: Congratulemur igitur omnes, collustrati
 enim sumus; & gratiam, quam non merebamur, agno-
 scamus: Ab originali namq̄ contagio gratie lauacro
 abluti sumus: mens igitur letitia efferatur, spiritus exul-
 tet, os glossa recens carmen depromat, leua tympanizet,
 dextera psallat, nomen, specimenq̄ Dei Opt. Max. con-
 crepantes; Ut totus homo ad illū supremū pastorem, qui
 pro ouibus suis mortem anhelauit, tendat: traditur enim
 leuemus corda cum manibus in calum, Ut qui totum
 condidit, totum possideat. Quem quaeso, tali de tempore
 alloqui nō oblectet? Quem eius amœnitas in sui laudem
 non excitet, ad amorem non inflammet? O tempus hi-
 lare, tempus acceptabile, tempus floridum; tempus amœ-
 num, quia diuersis floribus circumspectatur; tempus ac-
 ceptum, quia grato circunquaq̄ odore diffunditur: Iam
 enim hyems transijt, imber abiit, & recessit; flores in
 terra nostra apparuerunt, & vineæ florentes suauissi-
 mum odorem dederunt; Cui per orbem terrarum Apo-
 stolicum illud eructare non libeat? Ecce nunc tempus
 acceptabile, ecce nunc dies salutis. O quàm mundum, et
 quàm iucundum erit per flores incedere; per Virtutum
 proceritates, per charitatis crocum, per castitatis lilium,
 per passionis rosam, ac per humilitatis violam permea-
 re? Ecce quid virginis puerperiū, Ecce quid nostri Ema-
 nuelis incarnatio contulit: iste puer matris integritatem

non

non abripuit, sed totam patri dedicavit: in isto puero
 Emanuel nobiscum Deus est factus: per hunc puerum
 Humanū genus est nactum quod in primo omnium pa-
 rente dissipavit: ab hoc puero fuit depulsus, qui prius de-
 iecit; & erectus, qui prius fuit deiectus: per hunc pue-
 rum homo dignitatem, quam olim ita miserrimè deper-
 diderat, recuperavit; ipse tandem est, qui stigma om-
 nium nostrum abstulit; sed quale, inquires, propudium?
 ad imaginem profectò summi Dei est homo fixus, maxi-
 mus quidem honor; sed ingratus homo hoc animo mini-
 mè volitavit, idcirco neglexit: desperata verò, ac Dei
 forma reiecta iumentum vultu se glomeravit; Ecce quale
 dedecus, inde improprium, inde opprobriū: Pietatem
 ergo Dei (si possit) expensitet homo; contemptus à no-
 bis, contemptum nostrum sustinere non potuit: despec-
 tus ab homine, despicientis notam non est perpeffus.
 Ecce ad tenebras illustrandas, nostrumq; probum
 extergendum Deus Dei filius pro nobis omnibus est ho-
 mo factus, pro nobis est ex intacta Virgine ortus, &
 pro nobis est vberimè datus: O admirabilis censura
 conditio: O ineffabilis mysterij depositio: peccat iniquus,
 punitur iustus: delinquit reus, vapulat innocēs; offendit
 impius, damnatur pius; quod meretur malus, patitur
 bonus; quod perpetrat servus, exolvit Dominus; quod
 committit homo, sustinet Deus: Venit itaq; Deus, ut

B ij salui

salui essemus, ergo perditum eramus: Venit ut salutem
 consequeremur, ergo maxima aegritudine laboraba-
 mus; Venit ut nobiscum conuersaretur, ergo sine eo re-
 periebamur: Quapropter merito dictum, & merito di-
 cendum, benedicta tu in mulieribus, et benedictus frus-
 tus ventris tui: O felix conceptus, felix & partus:
 veritas enim de terra orta est; Dominus dedit benigni-
 tatem, & terra nostra dedit fructum suum: O qualis
 fructus; fructus excelsus, fructus inslytus, fructus sem-
 per expetendus, fructus vberimus. Ecce quid nobis pro-
 les puerperae Virginis contulit: Mel summo de solio ve-
 nit, & de summis in ima descendit; cuius dulcedo dul-
 cedinem quamlibet excedit: sed à quo mel istud est
 caelo delapsum, & unde noster Emanuel est cibatus, et
 pastus, perpendamus: Credimus quia summo de caelo
 egressio eius, de celsi patris apotheca mellistua illa dul-
 cedo deuenit; vbi Emanuelis infantia fuit educata.
 Procul dubio quidquid dulcoris, quidquid suauitatis,
 quidquid iucunditatis pater habuit, totum Emanuelli in-
 stillauit: Ecce à quo caelo ros iste descendit: vnde Pa-
 ter & Spiritus sanctus rorauit, Pater gignendo; Spi-
 ritus sanctus vniendo. Rorate cali desuper, & nubes plu-
 ant iustum, aperiatur terra, & germinet saluum rorem:
 Rorauit Pater mittendo quem genuit; rorauit Spi-
 ritus sanctus afflando cui vniuit: De Patre secundum
 Diuini-

Diuinitatem genitus, de Spiritu sancto secundum huma-
 nitatem conceptus: Vnus, idemq; à Patre missus, & à
 Spiritu sancto vnctus: propterea inquit, vnxit te Deus
 Deus tuus oleo letitiæ præ consortibus tuis. O si vultis,
 Patres optimi, oleum est; si vultis mel est: Oleum est
 miserationis, mel autem est amoris: propterea (ni fallor)
 à Propheta refertur, in die illa erit germen Domini in
 magnificentia, & gloria, & fructus terræ sublimis: Vi-
 ta, & gloria, perpes vita cū sūma gloria, ingens gloria cū
 perenni vita: Curramus itaq; ad fructum per fructum,
 per fructum internum ad fructum sempiternum. Sed
 vnde hoc etiam fuit huic nostræ miseræ terræ, vt talem
 possit efficere fructum? Etenim Virgo Beata Maria
 secundum carnem terra erat, & terram adibat, vbi ab
 Angelo auribus accipiebat, Ave gratia plena, Ecce con-
 cipies, & paries filium: tunc per communis naturæ fra-
 gilitatem humus erat, per obitum verò ad humum com-
 meabat: Vnde ergo tali terræ hunc fructum gerere pos-
 se? ni certè ab omni vitiorum contagio prorsus expurga-
 ta fuisset, Deum Dei filium non genuisset; vt etiam
 conciperet, & virgo pareret; immensa Sanctitate, ac
 mira puritate esse oportebat: O speciosum ergo, specio-
 sissima Virgo Maria, templum Domini, Spiritus san-
 cti sacrarium: parentum reparatrix, ac posterorum
 seruatrix; tu mortalium generi absq; lumine errantium
 Veram

Veram lucem attulisti : ex te enim ortus est sol iustitiæ
 Christus Deus noster : Omni profectò virtutum pulchrè
 tudine erant homines denudati, ac omni dedecore, igno-
 miniaq̃ constituti, uoluntas etenim appetitui optempera-
 rat, constantia corruerat, omnis nostra vera dignitas
 erat ablata, omnis splendor extinctus, ac omnia deniq̃
 virtutis ornamenta ceciderant; at tu Christū concipien-
 do, eumq̃ mundo indicando; ex tenebris ad lucem, ex
 morte ad vitam, ex vera, turpiq̃ ignominia ad verā,
 illustremq̃ dignitatem nos omnes reuocasti : ex te igitur
 nostra salus, nostra victoria, & nostræ innocentie re-
 stitutio clarissimè dependet : Quid sine te vita morta-
 lium esset, nisi nox, nisi caligo, nisi tenebræ, & umbra
 mortis? tu es Virgo, & mater; cuius mater? Eius, cuius
 Deus est pater : Et quid aliud rubus ille, quem vide-
 rat Moyses, flammam emittens, se ipsum minimè com-
 burens, nisi te ipsam sine viro concipientem, ac sine dolo-
 re parientem portendebat? O quanta mirificentia; Vir-
 ginem ante partum, in partu, ac post partum extitisse :
 hæc deinde Virgo sine grauamine grauida fuit : sine do-
 lore peperit; Sol natus est de stella, pater de filia, creator
 de cretura : O uenter capacior cælis, diffusior terris, latior
 elementis; qui illū continere valuit, qui terræ tribus di-
 gitis molem appendit : O beatum vellus cælestis agni te-
 gmen : de te summus meus Pater Augustinus inquit
 pretiosum

pretiosum editum esse liliū conuallium, per cuius par-
 tum protoplastorum natura mutatur, deletur & culpa:
 præcisum est enim illud Eua infelicitatis elogium; vbi
 dicitur, filios in dolore paries, quia ista in letitia Domi-
 num peperit: Ideo Dei genitrix Virga est, ac vinea
 Venter eius, & flos filius eius: rectè namq; dicitur
 Virga gloriosa Virgo Maria; Virga recta, Virga
 erecta, ac in calum vsq; porrecta: gracilis Virga, fle-
 xibilis Virga, florifera Virga, fructifera Virga: per fi-
 dem recta, per spem erecta, per animi magnitudinem
 procera, per humilitatem gracilis; per pietatem flexibi-
 lis; per virginalem conceptionem florifera; per salutis
 partum fructifera: Virgo Dei genitrix Virga est, flos
 ergo filius eius: Et quid aliud mihi prædisti (magne
 Prophetæ) cum dixisti; Egredietur Virga de radice
 Iesse, & flos de radice eius ascendet, nisi Mariam Vir-
 ginem Virgam esse, ac florem filium eius? O quàm præ-
 clarè, & quàm iurè flos nuncupatur, qui ex viridi uir-
 ga producit: Quid flore exilius? Quid flore tenerius?
 Quid ad contingendum lepidius? Quid ad gestandū ina-
 mius? Quid ad demulcendū blandius? Quid flore for-
 mosius? Quid flore fragrantius? Quid flore vberius si
 effectū attendimus? in flore est mellificatio, ex flore fæ-
 tus decerpitur; ex flore fauus, & fructus in fauo mel,
 & cera; in fructu potus, & esca. Quid autem flore
 olidius:

solidius cū astringitur? Quid tenerius cum atteritur?
 Quid lenius cum atrectatur? Quid leuius cū effertur?
 Quid speciosius cum aspicitur? Quid fragrantius cum
 odoratur? Quid etiā cōducibilis si effectus expetitur?
 flos inquam est inclytæ Virginis filius, ad iracundiam te-
 nuis, ad miserationem tener, comitate lenis, Domina-
 tione benignus; per commercium pulcher, per repromis-
 sionem fragrans, per remunerationem frugiferens: ex
 hoc flore (fulgentissimi Patres) cruor, & lymphæ efflu-
 xit: lymphæ ad labes nostras abluendas, cruor autem
 ad abstergendas emanauit: est igitur tenuis in flagellis
 tener in misericordijs, lenis in muneribus, leuis in iusti-
 bus, formosus in exemplis, fragrans in sponsionibus,
 vberior in mercedibus: Ex hoc etiam flore salutare est
 nobis confectum empirice; ex illo mel, & cera; in ipso
 philtrum, & cibus: medela in redemptione; potio, &
 esca in iustitia; mel, & cera in gloria: ex hoc medica-
 mine indelebilis valetudo; ex eius esca aterna satieta-
 tis refocillatio: ex huiusmodi poculo perpetuæ securitatis
 ebriositas: de ipsius cera editæ claritatis fulgor: in eius
 melle indeficientis felicitatis dulcor: O mirabilis concep-
 tus; O mirabilior partus; Virginem Deum concepisse
 & hominem peperisse? Et Verbum caro factum est:
 desperare propter nimia peccata mea vtiq; potuissem,
 nisi Verbum tuum Domine, Verbum caro factum
 esset, &

esset, & habitasset in nobis: Iure optimo ergo de te (ineffabile Verbum) reboans letatur Ecclesia; splendor paternæ gloriæ, de luce lucem proferens, lux lucis, & fons luminis, dies diem illuminans: ex te etenim cunctorum vita, salusq; peperit: tuo quippè somno solidissima pro nobis oblata immolatione, quidquid insimulatum erat, unde nos principatus, atq; potestates ad cruciatus constuendos merito detinebant, purgasti, dissipasti, diruisti, euertisti, abolesti, ac penitus extinxisti: tua postremo resurrectione ad alteram, & nuperã vitam nos prædestinatos excitasti, experrectos comprobasti, atq; approbatos oppidò beasti: Tu .n. amas vt charitas; noscis vt veritas; sedes vt equitas; dominaris vt maiestas; regnas vt princeps; mederis vt salus; reuelas vt lux; visitas ad desolationem; illuminas ad cognitionem; perpetuas ad immortalitatem; imples ad felicitatem; circumdas ad securitatem: O fertile Verbum; O Sanctum Verbum; O pium Verbū: Verbum Diuinum: Verbum mirabile: Verbum æternum: Verbum immensum; Verbum incomprehensibile; & nihilominus vt nobis Cælorum ostium patefaceret, foresq; emicantis aula referaret, Verbum caro factum est: exemplar igitur humilitatis Verbum; causa vitæ caro; salus Verbum; substantia caro; pabulum angelorū Verbum; panis vitæ caro: gloria deniq; Verbum, ac Via,

C Vita

Vita, lux, & Veritas: Via; quia per ipsum ad gloriae brauium peruenitur: Vita; quia in ipso viuatur: Veritas; quia nec fallit, nec fallitur: Lux; quia tenebras nostrorum peccatorum illustrauit: percolendum ergo Verbum, percolenda caro; superextollendum Verbum, superextollenda caro; adorandum Verbum, adoranda caro; inclytum Verbum, inclyta caro; pacificum Verbum, pacifica caro: Verbum; quia à Patre in aeternitate oritur: Caro; quia à matre in temporis mutabilitate nascitur: opus quidem mirabile, singulare inter omnia, & super opera cuncta; Deum, & hominem in vnam conuenisse personam: à seculo certò non est auditum, sublimitatem cum demissione coiuisse: nihil Deo sublimius, & tamen in imum descendit: Quapropter expauescens Esaias acclamauit, quis vnquam tale audiuit? & quis huic simile vidit? Ecce in praesepio iacet ad humilitatis exemplum nobis exhibendum; Dominus enim factus est omnium seruus; & qui linguas Prophetarum aperuit, factus est infans: erubescat ergo superbire humana infirmitas, cum se ita depresso Diuina Maiestas: Ecce iacet in praesepio ad suae vitae paupertatem nobis pandendam: vnde natus est in stabulo, & positus in praesepio: aula eius stabulum: Thronus praesepium; familia bos, & asinus; humilitas, & humilitatio: O miserum genus humanum; Cur regias sedes edificas

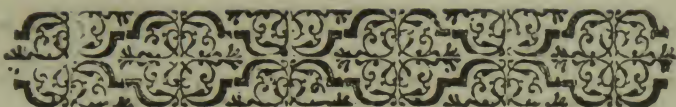
ficas, cum Deus tuus in præsepio recumbat? Cur de lauto
 tegumento cogitas, cum Deus tuus sit vili amictus pan-
 niculo? Cur de clientum collegio elaboras, cum tuus
 Redemptor boue, asinoq; maneat? In præsepio est deinde
 positus ad nos omnes saluandos (referente Esaia) Deus
 ipse veniet, & nos saluabit; tunc oculi caecorum ape-
 riantur, & aures surdorum patebunt: tunc claudus si-
 cut ceruus saliet, & lingua mutorum erit aperta. Ecce
 nostra salus; Ecce nostra redemptio; Ecce nostra glo-
 ria; Ecce nostra beatitudo; Quid plura? Ipsemet Deus
 Unigenitus filius Dei (vt extrema cum primis conte-
 xam, & mee orationi extremam manum imponam)
 in præsepio recumbit tanquam pauper, & miser vili pã-
 niculo indutus; vt nos lautius, atq; sumptuosius indue-
 remur; in humo Rex gloriæ moratur; vt nos in calo-
 gloriosè habitemus: de regalibus sedibus vsq; in præse-
 pium Deus homo transiit, vt hic homo vsq; in Deum
 euolaret; inter duo animalia in præsepio iacet, sicut in-
 fantulus in cunabulis plorans; vt nos caelestibus in regnis
 inter beatos rideamus, gaudeamus, & iubilemus: Si-
 mul cum Maria, & Ioseph Deus, & homo in præse-
 pio cubat; vt homo simul cum Angelis in Paradiso
 Deo frueretur: In præsepio tandem pauper, humilis, &
 miser decumbit; vt nos mortales, tetrestres, & miseri
 immortales, caelestes, atq; beati efficeremur. Reliquum

C ij igitur

igitur est (Patres optimi) ut hunc pulcherrimum ,
 supremumq; Infantem Diuinum ex toto corde , totoq;
 animo cum Maria, & Ioseph exultantes osculemur,
 & amplexemur; Cum Angelis psallentes indicemus,
 & canamus; Cum Pastoribus personantes custodia-
 mus, & miremur; & cum Magis amore feruentes ve-
 neremur, timeamus, et adoremus.

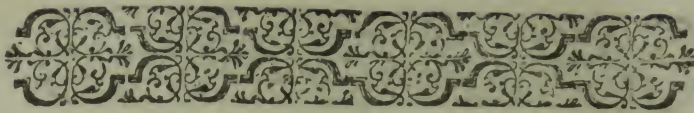
NAm ipse est cūctorū dominus, moderator, et auctor:
 Qui sine principio, qui sine fine Deus:
 Principium Pater est primum, quo filius ortus,
 Principium cuius dicitur esse Pater:
 Ingenitusq; Pater, genitus sed filius, almus:
 Spiritus ex illis vnio firma fluit:
 Diuinum Verbum genitum de Patre potenti,
 Virgineo ventre id credimus esse satum:
 Verbum quod Simeon vetulis assumpsit in vlnis,
 Orauit dicens, me sine pace precor:
 Simplex est Verbum, nempè indelebile Verbum,
 Maxima connectens numina cuncta simul:
 Dulce tamen Verbum, quod profert dulcia verba;
 Verbum, quod nobis nunc decet esse salus:
 Quo fabricata simul terræ stat machina cæli,
 Materiam primam condidit ipse Deus:

In præ-

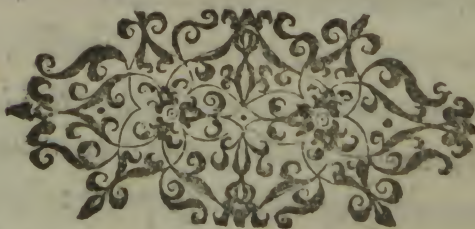
In praesepe iacens calefactum vagit ut infans,
 Virgo sponsa Dei mater amore colit:
 Et chorus angelicus, Pastores dulciter orant:
 Utque Deum trinum mente, animoque simul:
 Oraruntque Magi Reges Regemque potentem
 Astrorum, et Cereris munere, et igne citi;
 Bos, Asinusque fouent, letis quod flatibus alimum
 Prædicunt Dominum temporis, atque poli:
 Ortus, et occasus monstrant Elementaque cuncta
 Rectorem atque bonum plus utriusque poli:
 Letitij effunditur alma Ecclesia mater,
 Orto et Pacifico cantica Rege canit:
 Qui ut pius agnus adest generis reparator et orbis
 Humani, tollens crimina nostra nece:
 O Rex cunctipotens totius conditor Orbis,
 Maxime, quem petimus nocte, dieque puer:
 Ammiserat quondam cæci nos menda parentis,
 Atque sibi seruos fecerat arte Satan:
 Sed nunc unius meritis, ac munere Christi,
 Nos tua iam soboles, progeniesque sumus:
 Ad tua nec temere cælestia regna vocamur,
 Nec temere noster diceris esse pater:

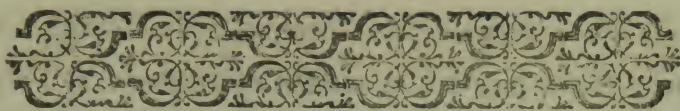
Nam

*Nam colens axem, ac sydera diuo lumine terrenis,
 Spiritus intus alit pectora nostra tuus:
 Conditor es vastæ, gignentisq; omnia terræ;
 Atq; tuæ cæli sunt pietatis opus:
 Iussisti pelagus profundam cingere terram,
 Ac passim dulces exorirentur aquæ:
 Æthera fixisti, ac flammis velocibus ignem,
 Omnia, quæ nostro sunt elementa solo:
 Tu solo nutu propter nos cuncta creasti,
 Ac tibi quicumq; est, omnia debet homo:
 Sic ego te deprecor, cum te pendamus ab vno,
 Vt nos ex omni tempore semper ames.*

D I X I.

ORATIO

F. MICHAELIS MORELLI
HIPPO NENSIS

HABITA NEAPOLI
IN ÆDIBVS DIVI AVGVSTINI

In Festiuitate Sanctæ Catherinæ.

Anno. 1574.

I quis vestrum (*Amplis-
simi Patres, ac quiq̄ præstan-
tissimi spectatores*) obstu-
pescit, me, qui quorundam
obrectatione, vel potius li-
uore subactus pronorum in-
star cæterorumq̄ animan-
tium tot menses, insignesq̄
dies (*si vos memoria haud defeceritis*) amplo silentio
inuolui, aures vt multis patefecerim meas, inexcultisq̄
verbis læserim neminem, confestim nunc exagitata ani-
mi sententia, in hoc floreum suggestum, quod vix qui-
dem

dem idoneus pertingere, nè dùm prospicere comperior, hac mortalium luce ad dicendum ascendere: Is verò si mei consilij causam, rationemq̃ compenderit; forsitan non abhorrebit, adeò quod equidem ago merito approbabit: Primum enim (vt ita inquam) Senochratem illum me dixisse aliquando penituit depromentem, reticuisse nunquam, sum hætenus persecutus: Nunc certò Iuuenalem Satiricum amicum æmulabor, me reticentiæ obarguentem, semper tu auditor tantum, nunquam nè reponas? Immò sanè Aristotelem ipsum, qui cum Calistenem suum auditorem ad Alexandrum misisset, admonebat vt cum eo aut quàm rarissime, aut quàm iucundissime alloqueretur, imitari contendam: Idcirco cum laureatū hoc spectaculum sitissem, flagrantius affectare sum omni studio connixus: Sed immensum mihi munus ab omnium conditore allatum mecum ipse pondero; me hac potissimum tempestate coram vobis disertissimis viris hunc præstantissimum locum tot mirificarum scientiarum floribus obuallatum, omnibus ineptiorem, indignioremq̃ scandere valuisse: Vbi omnium vestrum benignitatem, quorum afficiendorum summa animi voluptate deprimebar, palam intueri, ac alloqui possim: Nec tamen minus ponderis mihi impositum esse perpendo, cum ego nulla eloquentiæ facundia præditus, & vix ullis litterarum studijs imbutus, iam
 etiam

etiam ad hoc dicendi genus inexercitatus, hac in frequentiſſima, celeberrimaq; exedra ego blaterans ſim hæc verba factururus: ſi enim loquaciſſimus hic obiter ſermonem habere auderet; abſq; dubio (ut examinare me potero) perterritus obmuteſceret, ac propè cæculta- ret; & quò iter tendere debeat ille mentis lumine obcæcatus vnquam excalleret: Hic etenim nihil eſſe niſi excelſum, ſublime, mirabile, ac eximium excogitavi; ita ut ſi ad vos (fulgentiſſimi Patres) oculos conuertam, ferè meis faucibus vox inhereret; & quanquam hæc mea inculta oratiuncula (ut ab omnibus non fugit) obſcænitare non vacat, vixq; verbum verbo conneſtere, aut obtutum vobis figere præſumerem: nec vlla planè mihi ad hoc pondus ſubeundum facultas præberetur, niſi veſtra dignitati connexa benignitas, & amplitudini coniuncta ſedatio; quæ tantum mihi virium ſuper addidere, quantum tantæ excelſitudinis ſpectrum arripuit: ac etiam ſi de veſtra clementia non ſecus ac ſolaris radius in ſpeculo emicanti, adactus non acceſſiſſem, haud audacter proceſſiſſem, enimuerò meæ mentis rationes exciderentur, ipſe perorandi modus abeſſet, ingenioliq; mei vires eneruarentur; horrore poſtea tam diutius vexarer: Sed præſertim humillimum, ac hylariſſimum hoc veſtrum ſupercilium me otio torpentem excitat, atq; confractum propè modum reficit, refocillatq;

D

ita

ita ut firmissimo muro me septum esse (dum apud vos
 percunctor) expensitem : Quapropter vestra lenitate
 fretus, id oneris mihi suscipiendum, & Anser inter
 Cygnos obstrepere potius constitui, quam diem tam ce-
 leberrimæ Virginis turpi silentio præterire : Hac igitur
 ratione delatus, cum ad hanc oratiunculam me haben-
 dam contulerim, omnes vos exoratos velim, ut quod
 linguæ delapsu, siue animi titubatione insulse, vel minus
 tersè ex ore delabetur meo, mihi potius ingenuè condo-
 netis, quam vitio odiosè vertatis : Redemptoris nostri
 specimen capientes, qui adulterij notam, quam hebrai-
 ca mulierculæ illi perfidia inusserat, maluit leniter re-
 mittere, quam rigidè mulctare : Adestote igitur qua-
 so (præstantissimi Patres) aures benignas, mentesq; ve-
 stras erigite, & me aliquando de maximis rebus dice-
 re primor diantem audiat; nulla vos enim molestia me
 affecturum incumbam; immò quàm arctissimè potero
 vobis dicturum polliceor. Vnde igitur calicula Catheri-
 na primordia contraham? unde rectius deniq; exor-
 diar? de forma, an de castimonia? de virtutibus, an de
 vita? de probitate, an de patientia? de lepidiori primis
 gestiens clamorem edis: Quid autem tua pulchritudine
 lepidius? Quid ea (amplissimi Patres) blandius? Quid
 lenius? Quid venustius? quàm prospicientes admiraban-
 tur; in oculis ferentes reciprocabantur: emulantes salutē
 sibi

*sibi reddebant : sermonem conferre sentientes congratu-
 labantur : Si integri, gaudio se afficiebant : Si imbecilles
 animum de caelo ducebant : Si egri, consanescabant : Si
 impij, demulcebantur : Si pij, corroborabantur : Si hostes
 conciliabantur : O excelsa species, O fulgentior forma,
 O venustissima caelebs : O florens virgo, O pulcherrima
 virgo : tu florentibus florentior : tu felicibus felicior : tu
 tersis tersior : tu pulchris pulchrior : tu sanctis sanctior :
 tu magnis maior : Te omnium fundator amore prosequi-
 tur ; te Angeli affectantur ; te Sancti amplexibus cir-
 cumplicant : te Viduae concinnè comunt : te Virgines
 condecorant : te Martires corymbis redimunt : te om-
 nium beatorum animae canunt : te totus orbis terrarum
 vocitat, O formosissima Virgo : te Praesules custodiunt :
 te Sacerdotes laudibus efferunt : te Canobitae ubiq; gen-
 tium concelebrant : te viri venerantur : te pueri ex in-
 cunabulis obseruant ; te mulieres semper implorant ; te
 puellae continuo exorant : te tandem literarum studia
 quotannis expectant : Et quando eius forma cum pudici-
 tia differret, quae nunquam & per vim regiam confre-
 gi valuit ? O mirum prodigium (Patres Optimi) ignem
 aquam non extinguere, vim pauorem non pessundare,
 Dominae pedisequam non subigi, Reginam subditam
 non proterere, vitam mortem non mactare, armatum
 inermem non retundere, lapidē cyatum non confringere ?*

D ij Pro-

Propterea maiorem in modum abhorrendum mihi est, cum omnes corpore præstantes si non vltro, vi, uel mente tamen semper in huius castimonie periculum incidisse, hanc verò, que præstantibus est præstantior, vltro inquam modo eodem austro iactatam incurrisse ipso met animo peragitarim: Nec pulcherrimam illam Luchretiam præmittam, quam Sextus Tarquinius in ædibus condescendentem reperiens, praua libido Luchretia stuprandæ capit; tum forma, tum etiam spectata castitas incitat: Cum ad suos lares non nullis diebus interiectis se recepisset, cum comite vno in Collatiam se contulit, vbi ab ignaris consilij est leniter acceptus: cum autè post canam hospitale in cubiculum duceretur amore ardens, hospitiq; etiam tuta omnia viderentur, stricto gladio ad cubantem Lucretiam superuenit; sinistraq; manu mulieris pectore oppresso, sile Luchretia, inquit, Sextus Tarquinius sum, Ferrum iam est in manu; è vita demigrabis si vocem emisseris. Cum pauida è somno mulier propè imminens fatum conspexerit, tunc Tarquinius fateri amorem orare, precibusq; commiscere minas incæpit; interim omnes in partes muliebrem animũ versare, ac nè mortis quidem metu in actum irrumpi consideraret, timori tandem opprobrium coaddidit; cum mortua iugulatum seruum nudum, ait, impositurum vti sordido in adulterio interempta vulgò feratur; quo

terrore

terrore victrix libido tenacem pudicitiam contorsit; mox postremò Luchretia meroris concursu labefacta, parentibus accitis cum omnia primùm dilucidarit, cultro, quem conditum sub veste gerebat, mortem sibi consciuit: Attamen Catherina vigilijs horrorem suppetitavit, ieiunijs vim eneruavit; Verbo Christi ferrum obtriuit: Deus enim vultu suo adiuuavit, in medio autem eius commotus non est, quia virginem, & castam se Christo exhibuit. Sed quis tam inscius ut ignoret, quis tam imprudens ut animo non complectatur in hac Divini aliquid non adfuisse? nunquid scyrpus absq̃ humore virere, aut carectū sine aqua crescere potest? Hinc etenim admirandum non est, si ex ea artes liberales omnes effluxerint, ac emanarint. O quàm meritò Sophiarum exercitus nuncupari potest; ab ipsa enim tanquam à proprio fonte omnes dependent, fluunt, atq̃ vberimè scaturiunt; ex quarum venis gratiæ quæq̃ semper emanarunt: Quem, quæso, peritissimum non omni virtute superavit? Nec Caium Iulium Casarem præstantissimum dictatorem, qui (ut Plinius annuit) epistolas tantarum rerum quaternas librarijs exarando, pariterq̃ legendo dictitabat; & si nihil aliud agebat, septenas dictare solebat: Nec Diodorum dialecticæ sapientiæ professorem, qui (eodem referente) lusoria quæstione non protinus ad Stilbonis interrogationes dissoluta, pudore obiit:

objit: Nec Massentij nefariam immanitatem; Nec Aristotelem Stagiritam Philosophorum principem exuperasse inquam; immò quoq̃ quinquaginta peritissimos Philosophos, qui ad ipsam coarguendam conuenerant suæ scientiæ cacumine non solum deuicisse, sed à vitæ quoq̃ prauitate ad Christi cultum eorum animos conuertisse memoria teneo: Ipsa deinde eximio principio vitam iniuit; ab ineunte verò etate nostro Redemptori se obsecrationibus addicere incipiens, imbecille corpus ieiunijs sepius opprimebat: parca .n. vita (Hugone tradente) vitia occidit, libidinem extinguit, virtutes educat, animum roborat, mentemq̃ ad caelestia extollit: Nunquam inertia diem obducebat: à beato nãq̃ Hieronymo, semper aliquid operis agito, nè te Diabolus otiosam inueniat, intellexit; referente totidem amplissimo patre nostro Augustino, otiositas absq̃ Dei timore est nequitiæ magistra: Obid aduersas curas vndiq̃ occulcabat, humilia percolebat, & abstrusis splendorem afferebat: Et quanta deinceps integritate fuit? Ipsa elationem criminum omnium matrem suæ religionis igne combussit; commentorum diuersitates veritate profligauit; delicias castitate contempsit; opulentias penitentia repudiauit; dissensiones precibus eliminauit; obsedia puritate expulsi; ac insidias suæ probitatis mucrone trucidauit. Quàm etiam hylaris extitit? quam benigna?

benigna? quàm venusta? quàm immensa? quàm potis-
 simum patiens? Hæc serpentē è latibulis oculis eminenti-
 bus, inflato collo, tumidis ceruicibus irruentem patien-
 tiæ veneno infecit: Ista verè namq̃ Diuinum hominem
 dilexit, ac patienter tribulationes tolerauit: almus enim
 Hieronymus inquit, Verus, & sanctus amor impatien-
 tiam non habet, falsus autem amor quàmprimùm op-
 primitur: Bernardus quoq̃, vbi est amor, non est labor,
 sed sapor: Quid de Sancto Andrea dicam, qui crucis
 vexillum prospiciens proclamauit, Ecce totus securus, et
 gaudens ad te venio? Quid de Sancto Laurentio, cui
 carbones igniti refrigerium præstabant? Quid de San-
 cto Thiburtio, cui super roseos flores incedere videbatur?
 Quid de te prorsus (O felicissima Catherina) exprimã,
 quæ acuminatis præfixa gladijs, celerem, acerbamq̃ ro-
 tam tot caris amplexibus es amplexa? factum est au-
 tem vt ex morbo planè conualesceres; vt ex infirma
 valida fieres; vt in pristinum valetudinis statum resti-
 tuaris: penas enim mæroris calcasti, & radiantis aule
 sedem appetisti; acras passionis substulisti, & merce-
 dem innumeram recepisti; Massentium suppeditasti,
 & Iesum Christum Dominum nostrum tibi imposui-
 sti; tyrannidis consulem refellisti, & vitæ senatum
 nuncupasti: tristitiæ molem conspuisti, & ad hylarita-
 tis agros euolasti; lachrymas seminasti, & exultationes
 messuisti;

messuisti: tartaream noctem euitasti, & auream lucem
 dilexisti: interfectorem habuisti, & medelam inueni-
 sti; dentes peccatorum contriuisi, ideo virginali con-
 sortium meruisti: vulnera accepisti, & medicum adi-
 uisti; mortem obisti, & vitam non ammisisti; horri-
 biles dolores concepisti, et cumulas felicitates peperisti:
 Tu igitur tuæ miserationis oculis populorum omnium ex-
 clamations conijcere, eorumq; postea calamitates excin-
 dere; ærumnas detorquere, marores deturbare, fluctuo-
 sa pericla demoliri, recentes, vitalesq; spiritus reddere,
 legalia iura dirigere, iam omnes incolumes procul dubio
 efficere potes: tua quidem felicitate, bonitateq; contin-
 get, quod nos omni molestia nunc vacemus; nullis curis
 angamur; solitudine nullaq; vexemur; nulla nostro-
 rum animos molestior, grauior, acerbior exagitet, insti-
 get, irritet, commoueat, coerceat cogitatio: tua etenim
 suprema intercessione ex vnaquaq; rerum perturbatio-
 ne, ac turbulentissima tempestate eximere; ex armis,
 hæresibus, omnium quaruncunq; nationum flagitijs in
 vniuersam horthodoxam Remp. grassantibus, relaxa-
 re, vindicare, eripere, atq; seiungere polles. Tu deniq; no-
 stræ Christianæ Religionis regimini robur; Tu nostri
 horroris umbraculum; Tu pauperum tegumentum; Tu
 infortunatorum præsidium; Tu miserorum suffugium; Tu
 depressorum vehiculum; Tu vexatorum adminiculum;

tu le-

Tu studiorum auxiliatrix; Tu omnium virtutum Regina; Tu legislatorum regimen; Tu ciuiliū legum incrementum; Tu verè superiorum, Regumq̃ omnium soboles, ac Prouinciarum, Regnorumq̃ subsidium. Hinc (Patres amplissimi) nè vestrae cupiditati fiat iniuria, quàm plurima scindam, & mea orationi fastigium imponam: Veruntamen si aliquid in loquendo timoris ratione ambigens ommissi, tùm meo contuso, viridiq̃ ingenio; tùm etiam mihi ipsi omni humilitate ignoscendū existimabo: Et sic Catherina in almo Ore ab Angelis mirificè collocata pro nobis omnibus illum, qui secum viuit, & regnat in sæcula seculorū, exorare non desistet: quemadmodum nos etiam omnes in hac sollenni die sibi salutem dicere nunquam desistemus; inquentes.

*Salue Nympha Poli fulgens nitidiq̃ tonantis;
Facta Dei summi lucida virgo pij:*

*Salue sydereæ fragrans Ancillula compta
Oras Reginae purpureasue ferens:*

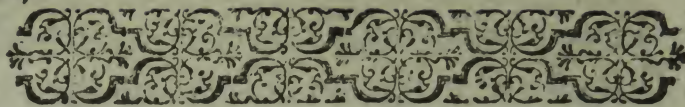
*Salue nunc Tyrio chlamide O spectabilis ostro,
Ætherei ducens agmina face chori:*

*Salue sponsa Poli toto venerabilis Orbe,
Angelicis radijs tu redimita loue:*

*Salue pulchra Thetis quernis contecta corollis;
Nympharum optatis concelebrata lyris:*

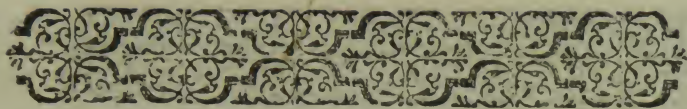
E

Salue

*Salve cara Iouis, quæ accendis pectora Progenes
 Pieridum, emittens carmina Daphne Deum:*
*Salve grata Deis Philomela en garrula Olympi,
 Pastoris laudes Vinula sæpe canens:*
*Salve celsa Deum contexta corona triumphis,
 Aris quæ viridi bacchare cincta iaces:*
*Salve sancta Venus, salve O pulcherrima Calebs,
 Tu sertum Vatum, Pegasidumq̃ decus:*
*Salve Virgo Poli festis agitata choræis,
 Gemma es tu superum, Tritonæq̃ quies:*
*Salve lux Parcarum, Libethridum O alma papilla,
 Forma es Heliadum, ac pulchrior Hipperide:*
*Salve Parca Iouis cunctis amplexa Poetis,
 Exculta es sacris versibus, atq̃ focis:*
*Salve Calebs Regia, Celi O fulgida proles,
 Ammonis clari quæ Iubar alter ades:*
*Salve spes hominum, fax O clarissima nostra,
 Celestum Vatum diceris esse Pharos:*
*Salve Musa Dei magnis contenta theatris,
 Tristia tu mulces pectora cuncta canens:*
*Nempè trahis homines, ut olim tersus Arion
 Delphinos agitans dulcia fila lyræ:*

Salve

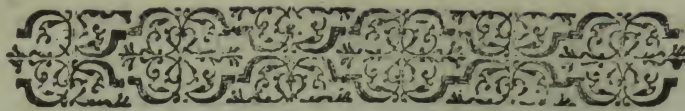

*Salve terris quondam felix, O inclyta Martir,
 Quae nunc es nitido Virgo beata Polo:
 Salve virtus mundi, salve O maxima Pallas,
 Quae nunc es magni magna Magistra Chori:
 Pollice sic triplici retrahent dum fila Sorores,
 In terris viuent festa colenda tua:
 Sic nostro Duci precibus succurre benigno,
 Atq̄ mihi semper nunc Catherina precor.*

D I X I.

E ij

ORATIO

F. MICHAELIS MORELLI
HIPPONENSIS

HABITA NEAPOLI

IN TEMPLO DIVI DOMINICI

In funere Magistri Gregorij

Neapolitani Ord. Prædicatorum.

Anno. 1572.

V MANVM genus (præstantis-
simi Patres, ac quique clarissimi
Auditores) omnibus alijs in re
bus calamitosum, ac miserum,
hac vna in re felix, atque beatum
prudentissimorum hominum iu-
dicio existimatur, quod à Deo

Opt. Max. fatali corporum interitu, ac necessaria
morte mulctatum fuerit: Peractum est enim ut quem
admodum navis seuisimis diu iactata fluctibus tutò
tandem in portu decumbit; sic ipsa vita maximis ve-
xata

xata

xata, ac peroppressa laboribus, erumnisq̄, in letho cun-
ctas molestias, omnesq̄ horrores abijciat: Hæc autem
mors cūm per se grauem beatitudinem affert, quòd ea
solicitudines nostræ omnes, ac miseriæ determinantur;
tūm eò etiam fortunatior esse videtur, quòd aut augustio-
rem vitam inuolatioremq̄ expleuerit, aut certè san-
ctius, honestiusq̄ obita sit: Itaq̄ sapientissimè veteres
hoc etiam homines usurparunt, neminem nisi mortuum
verè aut esse, aut nuncupari beatum posse: intellexerūt
enim propter fortunæ leuitatem, humanarumq̄ rerum
inconstantiam nihil in vita stabile, nihil certum, nihil
perenne, nihil integrum, tamen lubrica, ac incerta om-
nia esse: Quid ea lubricius reperiri polluerit? Quid la-
bilius? Quid flebilius? Quid horridius? Quid miserius?
Quid volubilius? Quid penitus laboriosius? O miserā,
et in breui tam cele ē, et tam uariam humani fastigij
commutationem: Non iniuria igitur (ut Plinius etiam
naturalis historiæ scriptor annuit) multi extitere, qui
non nasci optimum censerent, aut quàm ocysimè abo-
leri: nostra etenim quæ dicitur vita (quemadmodum
aperuissimè patet) mors, vmbraq̄ est: O mortalium
miseria; Quid nobis tortuosæ vitæ superbia prodest?
Quid diuitiarum iactantia? Quid animi inditia? Quid
voluptatum indagatio? Quid fragilium corporum vi-
res? Quid fama? Quid honos? Quid laudum præco-
nia?

nia? Quid sobolis specimen? Quid Regnorum possessus?
 Quid prædiorum luxuries? Quid Urbium, oppidorumq̃
 luxus? Quid aureæ vestes? Quid pulchritudines? Quid
 castrorum acies? Quid copiarum redundantia? Quid
 temporum diuturnitas? Quid Ætiopie opulentia, quid
 Indiæ opes conferunt? Quid Pandoræ Tritoniæ sophia,
 Veneris lepor, Phæbi rutili musica, Cyleneij facundia
 profuere? Quid Cesari totius dominatio Orbis? Quid
 Catelinæ seua factio? Quid Iugurthæ Numidarum
 Regi præliorum calliditas? Quid Neroni atrocitas, ac
 iracundia? Quid Antigono Macedonum Regi vrgens
 auaritia? Quid Romanis imperiorum scepra? Quid
 tot Tyrannis tam fera tyrannis? Quid Zoroastri prima
 rio Bactrianorum Regi magicarum artium inuenta?
 Num omnes extremum vitæ spiritum non edemus? im-
 mō profectò sicut aquæ effluentes, & unquam remi-
 grantes, aut auster confestim euanesceus, (vt in dies au-
 tumari queat) allabimur: Quid est autem hæc (qua
 fruimur) præcisa vita, nisi velocissimus cursus ad le-
 thum? quot etenim horas peragimus, (quemadmodum
 etiam diuus Gregorius tradit) tot passus ad horridam
 mortem, quæ omnium terribitum est terribilissimum,
 conferimus: Vnde sicut in pelago est fluxus celeritas,
 sic etiam in hoc seculo est vitæ contractio: Propterea
 quàm plurimi Patres hanc vitam, quam vix nostram
 dicere

dicere valemus, nauiganti aſſimilarunt; ſtat enim iacet
 ad littus tendit: Non nē ſicuti mare, in quod tot flumi-
 na ingrediuntur, & vnquam redundans eſt ipſe Mun-
 dus? Ecce homo de inſtabili muliere exortus, breuiter
 ætatem degit; aſſiduas in ærumnas decidit; ſæpiſſimè
 in tenebris offendit; in ſalebras ſæpenumero incidit;
 tam celerius à conditione recedit; miſerabiles ſingultus
 obiectat; acerbos furores eructitat; immenſos labores
 exantlat; innumera discrimina vbiçunq; terrarum cir-
 cunſpectat; truculentos caſus expectat; ſædiſſimè diem
 obducit; ac raptim tot vndiq; fluctibus iactatur; tan-
 tiſq; opprimentibus miſerijs diuexatur; ac cuncti deniq;
 dies eius anguſtijs, mæſtitijs, angoribusq; afficiuntur.
 At ſi proinde mortalium mentes omnia hæc aut memo-
 ria complecti, aut obſeruando pernotarent, ceu etiam
 ex euentu iudicia facerent, creberrimas quidem vber-
 rimasq; lachrymas effunderent, ægra ſuſpiria erumpe-
 rent; ac (nē quidem minimo temporis ſpatio interiecto)
 mortem occumbere anhelarent. Veruntamen cum om-
 nium rerum mors ſit extremum, eam à Deo Opt.
 Max. non ſupplicij cauſa conſtitutam, ſed aut neceſ-
 ſitate naturæ, aut laborum, aut miſeriarum finem eſ-
 ſe ipſemet intellexi: Itaq; ſapientiores eam vnquam in-
 uiti, fortiores etiam, ac prudentiores duntaxat diuina
 mente, conſilioq; præditi, proſectò æquo animo, hilariq;
 fronte

fronte semper appetuere : absurdum enim , ac maxi-
 ma amentia est , eam viam defugere , quæ ad meliora
 perducit : ex periculoso namq̃ istius vitæ enauigatio ma-
 ri iam portum certissimè tenet . Ob id cum omnia , quæ
 quadam ingenij imbecillitate à me memoria vacillan-
 ti perstricta sunt , ille tam Reuerendus Pater Magi-
 ster Gregorius tam equidem vir clarus , cuius hodie
 iusta celebramus , indaganter machinatus esset , since-
 roq̃ animo obsorbuisset , magis è vita desciscere voluit ,
 & eum supremo in olympto agere , quàm huius seculi
 contagionibus conflare , ac huius corporis compagibus per-
 misceri : à teterrimo enim ergastulo ad libertatem , ab
 exilio ad amenam patriam , à perpetuis languoribus ad
 optimam , & perennem valetudinem procul dubio con-
 migravit : Ipse demiq̃ (omnibus vitæ actibus summa
 cum laude peractis , ac relictis post se ea nominis cele-
 britate , qua quandiù inferior hic orbis erit , tandiù in
 omnium animis celeberrimus viuet) ex hac corporis cu-
 stodia , ex his mortalis vitæ miserijs , ac calamitatibus
 ad caelestem illam patriam , vbi felices sempiterno æuo
 fruuntur , letissimè euolauit : Immò sic hanc lucis vsu-
 ram reddidit , vt paruulo de atriolo maximum in Re-
 gnum demigrasse visus fuerit : qui vbi incumbentem cer-
 uici mortem respexit , ad extremum vsq̃ spiritum sum-
 mo omnium Opifici gratias agere nunquam destituit ;
 quòd

quòd in christiana pietate, in qua ortus erat moreretur :
 Quapropter vos omnes (clarissimi Auditores) ut exqui-
 site, & attentè (sicuti exorsè estis) audiatis exposco,
 ac deprecor; dum ego huius præstantissimi Magistri
 honestam vitam, coeternam virtutis famam, egregios
 mores, ac præclaras actiones pro virili parte insinuare
 aggrediar: Enimverò si arbitrarer hunc talem virum,
 qui tandiù probè, beatèq; tot virtutibus, ac tot egregijs
 animi dotibus vitam propagavit, satis à me pro eius
 meritis posse affici laude; audacter dicerem, totoq; pe-
 ctore incumberem; ceu verbis amplissimis illustrarem,
 vel tandem usque in calum efferre maximopere eni-
 terer: Sed cum tot linguarum genera, tot peritissimo-
 rum hominum supercilia, tot venerabilium facierum
 spectra ex hoc tam celeberrimo Theatro circumspexissè,
 meq; ex tantis eloquentissimis Patribus obseptum pro-
 spexissem, quæ omnia planè me modò eneruauere, nè
 quid in dicendo auderem mirum in modum abhorren-
 dum mihi esse censeo: Veruntamen si aliqua dicere co-
 nabor, ea non meæ orationis facultate, à qua longissimè
 absum, sed rebus ipsius gestis, atq; exemplis tum sua
 sponte amplissimis, tum verò uobis notissimis illustrabo.
 Nunc equidem nulla re interpellabor (cum mihi vester
 squalor, ac sordes versentur) ut ea, quæ pro viribus
 exponenda proposui, hætenus euoluantur. Vnde igitur

F Patres

(Patres amplissimi) primordia ducam? Vnde gestorum eius enarrandorum initia traham? Vnde denique exordiar? Dicamue (celeberrime n.) celeberrime tuæ uitæ laudes? eius profectò si carptim quoque recensere vellem; neque id ingenio, animoque assequi possem; neque dies ipse porrò excelsitudini rei satis esset: tua namque virtutes lucidissima veluti astra inter reliqua micantia sydera summopere refulgent: adeò ita propè inter se contendere videntur, ut neque bona ipsa corporis animi virtutibus subesse; minus verò animus ipse corpori non præesse patiatur. Quid etiam dicam de eius excelsitudine, de eius proceritate, de eius clementia, de eius integritate, ac de eius humanitate? Profectò si membra omnium nostrum in linguas conuerterentur, nemo eum unquam plenè commendare sufficeret. O quid dicam pauper ipse ingenio? quidquid dico minor laus est, quàm tua dignitas requirit: O quid inquã (felix Anima) cum nulla hominum lingua, quæ tuas immensas virtutes enarrare valeat, inueniri possit? Iam verò qua comitate, qua seueritate, quàm comis, quàm urbanus, quàm beneficus, quàm familiaribus opportunus, quàm in omnes munificus fuit? Nemo unquam omnibus his virtutibus decoratior inuentus est: Non iniuria igitur tota ipsius morte mesta, pulla, tristis, ac undique lachrymabilis est hæc iam eximia Ciuitas: O quanto magis est nobis
hodie

hodie legendum? Sed quis temporibus meis aquam, oculisq̃ lachrymarum fontem, ac labijs dicendi copiam præbebit, ut tuam (mi carissime N.) claritatem, immensam bonitatem, singularem magnanimitatem, commemorandam moderationem, tuam postremò decoratam vitam, cuius vestigia emulantes unquam allabi poterunt, flagranti cum mærore ipsemet flere queam? Ecquis integer (integerrime Pater) tuos enitentes ritus acerbè non lugeat? Ecquis tam ferreus, qui hanc tuam pulcherrimam faciem verè eximij concionatoris non veneretur? Ecquis tam lapideus, qui tuam venustatem in dicendo mirum in modum non commendet? Ecquis tam atrox, cui vberissimas lachrymas (hæc ipse proferens) non excutiam? Nec propterea eius nomen silentio inuoluendum esse reor: cuius integritatem, fidemq̃, conspiciamus, ac sapientiam apertissimè experiebamur: æquitate namq̃ tanta pensiculabat omnia, ut opinioni de illo incredibile aliquid semper accederet: Simultates, pariterq̃, procacitates vndiq̃, compressit: ita lites maximas diremit, ut perniciosas inimicitias, ac odia dissertæ sympathiæ, seditiosasq̃, petulantias ad optimū fœdus spectabilemq̃, tranquillitatem reuocarit. Nunc vbi sunt ista animaduertentes? O fragilis, & ceca hominum conditio: Cum ad istud claritatis culmen esses (mi clarissime Pater) perductus; Municipia, Populi, ac Nationes

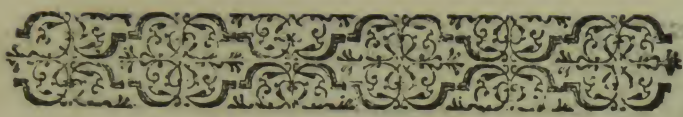
F ij ingenti

ingenti plausu, ac letitia effundebantur; nūc (te erepto)
 omnes boni in gemitu, & lachrymis derelinquentur:
 Quò, quò nunc indigui, atq; calamitosi homines se con-
 ferent? Vbi, vbi es, qui egenos tam hylari fronte, hu-
 miliq; corde excolebas? Te, te omnis Hesperia lamen-
 tatur; Te probi, te religiosi, te familiares conqueruntur:
 Nemo, nemo est qui tecum virtutem, tecum castita-
 tem, tecum patientiam, tecum seueritatem, tecum cle-
 mentiam, tecum beneficentiam, tecum venustatem ex-
 sintā non esse reatur: Proinde omnes homines misera-
 bilibus lachrymis efficiuntur, iracundos gemitus euomi-
 unt, in vberimosq; singultus detruduntur: Reip. quoq;
 nostræ miserie perpendenti cuilibet lachrymarum flu-
 mina exprimunt; expendentium sensus conturbant, ac
 omnibus audientibus aures obstruūt: Tu enim uerò vir-
 tute victor, excelitudine dominus, dignitate rector,
 Augustus sanctitate, Pontifex religione, indulgentia
 Pater, bonitate prolixus, clementia perpetuus: Perdita-
 rum prauitatem tuæ mentis acumine confregisti, infir-
 masti, irritam fecisti, inanem reddidisti, repressisti, di-
 uerberasti, multastisti, atq; penitus retrusisti: Regiam
 itaq; Ateneis dignationem, Ulixis prudentiam, Ne-
 floris senectutem, Palladis scientiam, Veneris decorem,
 Apollinis musicam, Mercurij eloquentiam, Dianæ
 fulgorem, Martis strenuitatem, Iunonisq; dominium
 antecessisti:

anteceſſiſti : Prò Deum immortalẽ, omnes mei ſenſus hebetantur ; ac ferè animus , ipſaq; mens in huius facinoribus commemorandis excaueſcunt ; & (vt ita inquam) præceps ſeneſtus obrepit. Attamen cunctis in rebus ille feliciffimus haberi debet : ingenio namq; conſpicuo, ſingulariq; dicendi copia enituit ; vehementiffimo ſpecimine, ac dignitate præcelluit, ſumma cum laude vitam degebat ; cunctiſq; ſcientijs urgenti aſſiduitate operam nauabat ; mentiſq; aciem ad eas perpetim, ac diligentiffimè dirigebat : ænigmata leuius explanabat : Sententias non tam graues, & ſeueras ; quàm uenufas, & concinnas proferebat : merentium lætũ abſtergebat ; oberrantes leniebat ; frontem nunquam contrahebat, mærori tamen, atq; labori callum obducebat : Quid non gratiæ in uultu, quid non iucunditatis in ſermone ; quid non probitatis in vita ; quid non ſanctitatis in mente ille non oſtentauit ? Nihil etenim fictum, nihil fallax, nihil ſimulatum, nihil diſſimulatum, nihil verſutum habebat : Mirabiles deniq; honores, ac incredibile nomen in alma Religione Dominicana erat ipſe nactus ; immò protinus Prædicatorum ordinis ſpecimen (vt eſt etiam hominum fama) abſq; dubio nuncupari poterat : quapropter res eius tam præclare geſtas nulla unquam etas conticeſcet : O noſtræ ætatis decus, O noſtri æui clariffimum lumen ; Quid tibi inter tot, & tanta

tanta aut naturæ, aut studij, aut fortunæ insignia largi-
 tum erat, quod ad communem hominum salutem tibi
 præbitum non esse arbitraberis? Ecquis est, qui illam tuam
 benignitatem in ore, animoque non habeat vir & animo,
 & virtute excellens, atque florens? Etenim ne Æge-
 um, vel potius Scilleum fretum me minima cymba na-
 uigare videar, ceu aliquis error mihi infigatur, aut ani-
 mus meus ex nimio marore expellatur, neue etiam tan-
 quam ratis undique fluctibus, austrisque iactata mea ora-
 tio in profundo mari veheretur, ad vela equidem meæ
 lachrymabilis oratiunculæ contractanda quamprimum
 aggrediar: attamen si aliquid à me obliuionis causa, ac
 ingenij imbecillitate est ommissum, ceu si aliquod in al-
 loquendo oberrassem omnes vos conuiendum arbitrabi-
 mini: Deinde mentes vestras, oculorumque aciem ad
 totius Orbis terrarum Conditorem omni zelo, ac seduli-
 tate dirigere, ac extollere debetis: ut sicut huius ani-
 mam calicolam fieri sancit; ita & nobis
 (vitalibus lumimbus derelictis)
 eandem sedem pro sua
 humanissima pietate asciscere
 dignetur.

O, viri, maris. D. I. X. I.

EPIGRAMMATA

F. MICHAELIS MORELLI

HIPPONENSIS

HABITA BONONIAE

In Aedibus Almi Iacobi, in Sacra

Solemnitate Diuae Catherinae.

Anno. 1576.

NON Duces dicam, nec Reges
amplius ipse

Carminē, nec Regum praelia fa-
cta, Patres:

Nec varias rerum fabulas de-
promere cantu

Audeo, nec querulos edere voce sonos:

Sed mea nunc viridi succingam tempora myrto,

Ac dulces Musas nunc celebrabo meas:

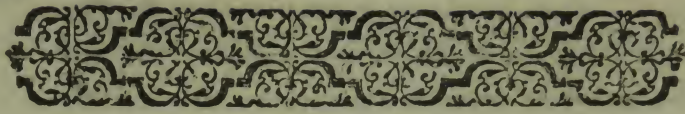
Unde tuas possim praeclaras dicere laudes,

O Diua, O Martir nunc Catherina tibi:

Quas tibi iam laudes dicam sanctissima Virgo?

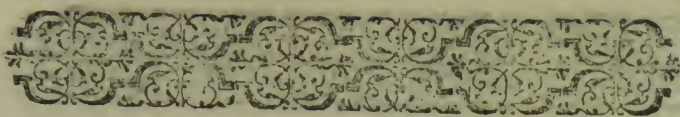
Aut quae iam texam carmina digna tibi?

Septem

Septem errant Ignes per Cæli mobilis Axes ,
 Septem etiam portas corpore signa tuo :
 Fulmina de Cælo mittit rumore Saturnus ,
 Et tu de Cælo pectora nostra cremas :
 Iuppiter aspiciens cum terra pacat Olympum ,
 Et tu prospiciens virgo serenas humum :
 Fortior armato est omni Mars milite fortis ,
 Fortior & tu omni Martire Martir ades :
 Ostendit rubeos vultus rubicundus Apollo ,
 Purpureos vultus tu quoq; Virgo tenes :
 Flava Venus tam mane nitet, quam vespere semper ,
 At tu viroq; nites tempore clara magis ,
 Mercurius dulcis decoratur munere lingue ,
 Ac tu cum faris saxa, fretumq; domas :
 Fulgida sat Lunæ lampas, sat fulgida lampas
 Stellarum, ac lampas fulgida Phæbe tua ;
 Fulgidior certè Catherina est lampade Lunæ ,
 Lampade Stellarum, ac lampade Phæbe tua :
 Nempè Dei summi es Martir nitidissima lampas ,
 Et lumen Cæli, ac Orbis amanda dies :
 Nascitur alma dies cum pandis lumina Virgo ;
 Quæ si tu claudis, clauditur ipsa dies ;

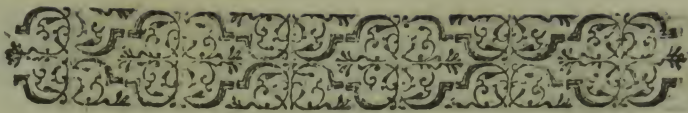
Et sè

Et si te calas, meret sine sydere Cælum,
 Terra calore, Venus luce, Cupido face;
 Cum graderis Cælo, ac diffundis in aera cantum,
 Saxa avidis pendent auribus, aura filet:
 Cum rides, leti diserpunt nubila venti;
 Cum loqueris, fulgent sydera, vernat humus:
 In te habitat Pater, ac Verbum, tum Spiritus almus,
 Et mater Christi cum Trinitate simul:
 Quis tibi iam dignas poterit nunc dicere laudes?
 Quosq; tibi versus, O Trinitatis amor?
 Tu es Virgo, tu Martir, tu inchyta Sancta Polorum;
 Tu flos Sanctarum, tu es quoq; nostra Dea:
 Te semper colimus, semper te Virgo vocamus;
 Te semper petimus pulchra papilla Dei:
 Tu nostrum decus, ac animæ tu gloria nostræ;
 Tu lux Sanctorum, tuq; Corona Poli:
 Cur tantum hoc ausim pelagus sulcare tuarum
 Virtutum, O magni splendida gemma Dei?
 Mille mihi si essent Veneris dulcedine linguæ,
 Non possem laudes promere nempè tuas:
 Te Sancti non possunt plenè extollere cuncti,
 Nec Chorus Angelicus cara Camena Dei:

G

Sic

*Sic Musa retinebo me & nunc Martir habenas ,
 Nam captos cursus continuare nequit ;
 Parce mihi precor O Celebs veneranda quotannis ,
 Si laudes debitas tangere non potui ;
 Pauper .n. ingenio, ac animo (heu mihi) sū ipse misellus,
 Ac sine sum lingua, sum sine mente quoq̃.*

D I X I .

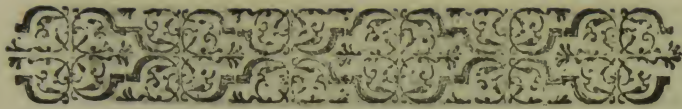
A D I L L V S T R I S S I M V M
 A T Q ; R E V E R E N D I S S I M V M
 D . C a r d i n a l e m A r a g o n i æ .

*Vsa venit nostra tremulo contin-
 gere plantas
 Ore, decens thiaara nunc redi-
 mite caput :
 Officijs tantò lentis, at corde Ga-
 lero*

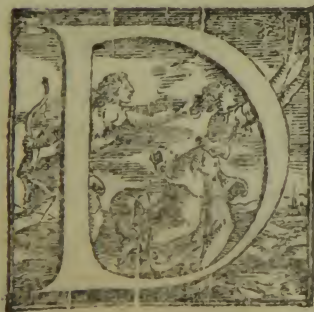
*Prima, precor pateat gratia Parnasidæ :
 Et quamuis multi soleant asferre Pyropos ,
 Aurigeri ducunt quæque fluenta Tagi ;*

Non

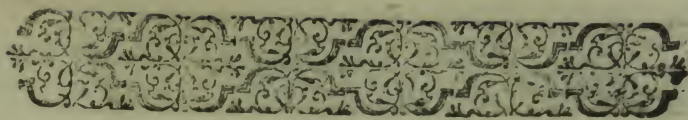
Non animum (mi crede) gerunt mentemq̄ benignam,
Talia muneribus dissociata manent:
Idcirco purum capias cum carmine pectus
Conspicue, ac patrijs dignus imaginibus:
Sic summos reddas perfectus ordine fasces
Pastoris fati scepra verenda pij.

A E N I G M A
 S E R E N I S S I M Æ D O M I N Æ
 D. H I E R O N Y M Æ C O L U M N Æ
 Amplissimæ Hipponij Magnæ
 Gracie Ducissæ cum Dauidico
 Tabernaculo dicatum.

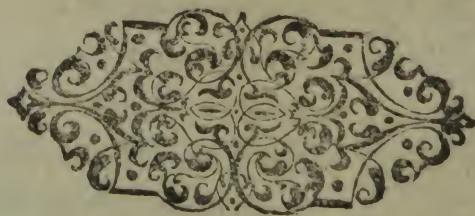

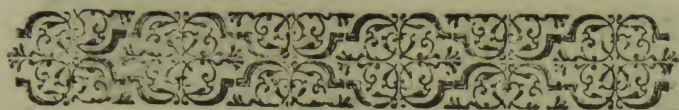
V M moueor, maneo, maneo s̄
 terra mouetur;
Ac terram moueo, meque
 mouente salum:
Si maneo, aut moueor terram
 circundo manentem;
Ac Cælum attingo meque iacente solum:

G ij Regifi-

Regificis recubo solijs redimita corollis ;
 Et Musis celebror, versibus inde canor :
 Tantum ego degam, quam deget mea mater in Orbe ;
 Qua cunctos superat fœmineosque gradus :
 Nunc procul à matre erro, nec sine matre manebo :
 Nunc sua me nutrit delicijsque soror :
 Prisca ego sum terris, nec sum peritura nequaquam ;
 Nam mea conducunt fata secunda Poli :
 Hinc ego cum cœlor, Pandora vt florida cœlor ;
 Hinc me cernentes esse Deamque ferunt :
 Bacchare me lustrant Pliades, Mars ense, tridente
 Neptunus, felix fulgure dextra Iouis :
 Tybris me genuit, nunc autem Alcæada dicor
 Proles, sed matris nunc Maro nomen habet .

AD REVER.^{mum} PATREM
MAGISTRVM THADÆVM
PERVSINVM,

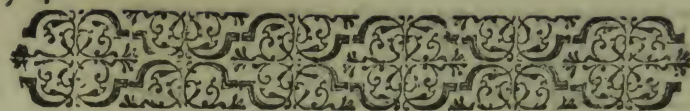
TOTIVS AVGVSTINIANI GREGIS
Pastorem amplissimum.

T placidi aduentu veris letatur
hirundo,
Et redit ad cantus leta reuer-
sa suos:
Gaudet vt aduentu totum pa-
storis ouile,

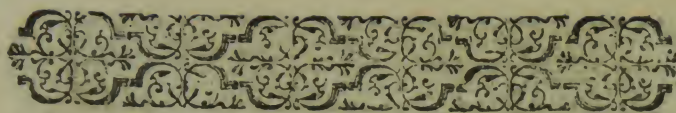
*Utque canunt volucres adueniente die;
Vt timidi nautæ portu letantur aperto
Quos mare, quos venti, quos fera fregit hyems:
Sic decus O Romæ splendor nitidissime Prasul,
Claræ familiæ lucida gemma tuæ;
Lætitia nostræ facies, animique replentur;
Hæcque micant Phæbo maxima tecta tua:
Sic nostri rident vultus, sic corda resultant
Adueniens felix, sic mea Musa canit:*

Roma

Roma triumphalis te cara Perusia gaudent
 Thadaeo excelso, magnanimoque Patre;
 Tu titulo ingenti, ac claro redimitus honore,
 Ecce Perusinae es gentis honorque, decus:
 Venisti tandem Praesul venerande quotannis,
 Aduentu Ecce tui leta trophaea gero:
 Certè tempus adest, quo possim psallere Musis;
 Utq; tuas laudes carmine nempè canam:
 Quis tua tam clara non laudet munera vitae,
 Verè totius maximus Orbis honor?
 Gloria tu nobis, ac summa corona fuisti;
 Ac eris aeternus Religionis honor:
 Nam Pater Aurelius caelesti assistit Oculi;
 Atq; suum in terris tu quoq; nomen habes:
 Splendet in ore lepor; vultu Caelum omne serenas;
 Quidquid ais lepidum est, nobile quidquid agis:
 Emicat ex oculis rutilans lux, corporis omnis
 Incessu quouis tempore vernat humus:
 Quid dicam? quicquid retinent haec tempora pulchri
 Deprimis, & quicquid terra decoris habet:
 Saxea tu rumpis modulamine pectora dulci,
 Attrahis ut Magnes, didis & ipse simul:

Qui

Qui tuba Paulus erat Templi iam regnat in alto
 Sydere cum Petro, non minor Orbe Vigas:
 Verbum Diuinum explanans bene diceris alter
 Nempe Augustinus, Paulus & alter ades.

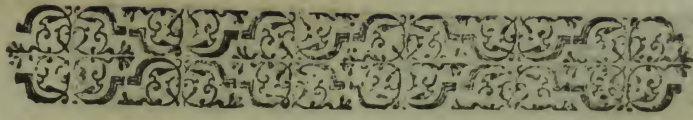
AD ILLVSTREM DOMINVM
 PYRRVM MALVETIVM
 BONONIENSEM.

VNT fortes scopuli, sunt
 dura et marmora forte
 Et ferrum, in summis ro-
 bora dura iugis:
 Sunt fortes rupes, sunt antra,
 & cornua dura,
 Atq; Adamas fortis, forte
 hyemale gelu:

Fortior es scopulis tu PYRRE ac marmore, ferro,
 Robore, rupe, antro, cornu, adamante, gelu.

AD

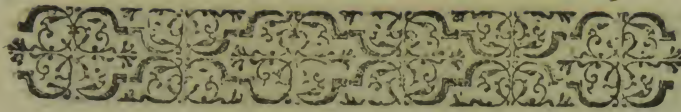
AD EVNDEM.

N te in *Acidalijs* aluit *Venus*
aurea campis?
Te nē sub Idalia fronde
creavit amor?
Si rides rident Charites, s̄
Nympha loquaris;
Ex labijs manant dulcia
mella tuis:

Tu ridens Venus es, tu cernens alter Apollo,
Ac tu incedens es Iuno, Minerva loquens:
Aspectu fulges, Phœbum candore rubentem
Ex æquas, ac Plebs Semideumq̄ vocat;
Es genere Augustus, re PYRRVS, corde Metellus;
Es virtute Hector, Carolus ingenio.

IN OBITU DOMINAE
HELENÆ MAGNANIÆ
BONONIENSIS.

AD EANDEM.

*Erbas dùm tellus, Cælum dùmq̃
astra tenebit,
BONONIA extollet nomen
vbiq̃ tuum;
Fama tuum nomen dicet dùm
trina potestas*

*Torquebit terris fulmina mota manu:
Pollice dùm triplici conducent fila Sorores,
In terris viues seruula cara Dei:
Quisq̃ tuæ viderit tam raræ præmia formæ,
Te inter calicolas censerit esse Deas.*

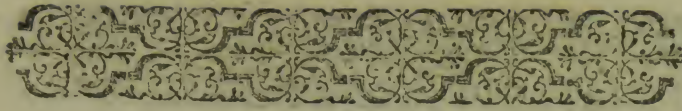
H

AD BONONIAM.

VNC mea Parcarum modulos,
cantusq; Syrenum
BONONIA heu linque, heu
deliciasque fuge;
Tristes cum mesta Philomela
effunde querelas

Per Saltus errans, tetra per Antra gemens;
Sis procul à cantu, nec cernas cornua Luna,
Nec Phæbi auricomum luce nitente caput;
Nec plus Purpureo posthac veleris amictu;
Auribus hinc soluas aurea vincla tuis:
Desertam Hercyniæ cum Pardis incole syluam,
Te inter felices non licet esse Deas:
Noctes, atque dies resonet singultus in Antris,
Nam tua Sarcophago Terpsicoræa manet:
Impexi stent crines, os suspiria fundat;
Ac referat cunctis Helena pulchra obijt:
Et lacrymis gemitus, gemitu suspiria funde
Per mare, per terras, per sine luce domos:
Et tecum

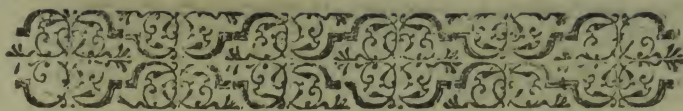

*Et tecum Venerēs , tecum lacrymentur & Vrbes ;
 Et Charites tecum tristia fata gemant :
 Ornatus periere tui , non amplius optes
 Delicias ; procul hinc , hinc procul ite ioci :
 Percute te palmis , & questibus æthera comple ,
 Helena nam tumulo casta sepulta iacet .*

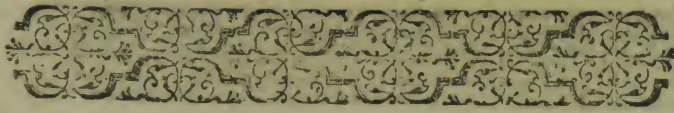
B O N O N I A
 D E H E L E N A E M O R T E
 C O N Q U E R I T V R .

*P*ER fontes Nymphæ plorent,
 per prata Napææ ;
 Per sylvas Driadum uox
 gemibunda sonet ;
 Per Colles , per Rupes , per
 Mare , perque Paludes
 Singultu resonent carmina
 Parnasidum ;
 Et Prognēs querulos , querulos & Oreades addant ;
 Addant & querulis scrupæ Saxa modos :
 Tristentur Silices ; tristentur Tesqua , Polusque ;
 H ÿ Atque

Atque Solum obscura se modò nube tegat :
 Et lacrymis faciant mea Lumina plena Paludem ,
 Riuum, Æquor, Fontem, Flumina, Stagna, Lacum :
 Hæc hæc alba manus, manus hæc, hæc pulchra, decensq;
 Hæc facies, forma hæc, forma iacebit humi?
 Lingua taces? nunquam depromes lingua Camænas?
 Lingua taces? mæstæ cur mihi lingua taces?
 Cur dulces nunc reprimis (heû mihi) lingua loquelas?
 Dulcis cur dulci risus ab ore fugit?
 BONONIAE heû misera non sentis verba lugentis?
 Cur me sic deseris splendida Gemma mea?
 Et sine te quæ vita mihi, quæ vita manebit?
 Certè vita mihi nil nisi plantus erit :
 Non tibi pendebunt flauis de fronte capilli;
 Quos tango, & lacrymis nunc labefactis meis :
 Has poterit niueas tumulus cælare papillas?
 Præstabant oculi sydera luce tui ;
 Nunc sine luce oculi, nec me, nec sydera cernunt ;
 Sydera sunt oculis sydera clausa meis :
 Quid mihi lux prodest? Quid mille heû uiuere Lustris,
 Si clausis oculis nunc mea Vita iacet?
 Montes vociferant ; respondet vocibus Echo
 Nunc

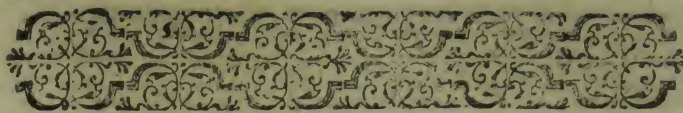
Nunc Orbis perijt, BONONIAEſq; decus:
 Heu vivo, & miserae patior dispendia vitae;
 Non poſſum ad Manes te mea Vita ſequi;
 Poſtquam diſcedis, non mecum gaudia reſtent;
 Sit ſine fruge Solum, ſit ſine luce Polus;
 Aethera ſint tenebrae; Phœbus ſine lumine ſemper;
 Ac mihi ſint ſemper fulmina, bella, neces;
 Sint diræ nubes; ſit turbo, ac grandinis horror;
 Sint terræ motus; ſint trucis arma necis:
 Infelix ego ſemper ero; ſemperq; refundam
 Hos gemitus ſemper, ſemper & has lacrymas.

AD DOMINVM IOHANNEM
 ANTONIVM FRABETTVM
 BONONIENSEM.

VM tibi Muſarum meditor
 cariffime carmen;
 Ac conor laudes dùm celebra-
 re tuas;
 Filius ipſe Iouis tùm carminis
 auçtor Apollo

Adfuit,

Adfuit, & tales edidit ore sonos;
 Cur FRABETTI laudes magni tu dicere laudes,
 Quas Pater ipse meus dicere posse nequit?
 Desine, materiamq̄ tuis age Viribus æquam;
 Delige & apta humeris pondera sume tuis;
 Ipse ego sublimis FRABETTI dicere laudes
 Incipiam; & nostri carminis istud opus:
 Hunc proprijs Pallas nascentem excepit in Vlnis;
 Ingeniumq̄ suum traddidit illa graue:
 Dixit, & in tenues confestim euanuit auras,
 Paruit imperijs nostra Thalia Dei.

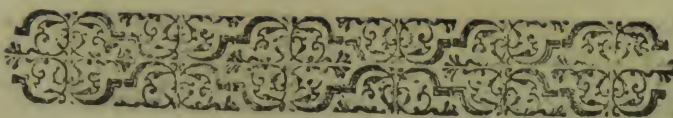
AD D. PETRUM PAVLVM
 Cathaneum Fulginatam.

Vt te Fulgineum ritè vocare queam;

Va mihi misisti tandem Theo-
 remata PETRE,
 Me totum stultum reddere
 nempè Valent:
 Tam magno in me fulgenti ful-
 gore resurgent,

Sic

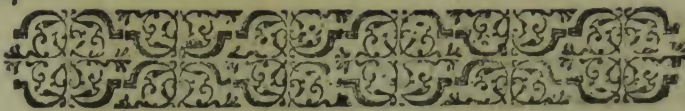
Sic etenim fulges Fulginas fulgide nobis,
 Ut fulgent Cælo sydera clara Ioui;
 Fulgens hinc iustè Fulginas diceris ipse,
 Nam toto fulges corpore nempè tuo:
 Si cantas fulges, fulges si verba refundis;
 Si rides fulges, fulgida quæque facis:
 Tu ingenio fulges; tu fronte, animoq; refulges;
 Ac fulges vultu, corde, oculisq; simul:
 Quæ poterit mecum Parcarum lædere terfas
 Theses, ac lautas quæuè Camæna tuas?
 Attamen ut magis, ac magis omni luce lucecant,
 Refrangam radios cum lenitate suos.

AD REVERENDVM PATREM
 DONNVM NICOLAVM RICCIVM
 Carthusianum.

EI mihi cur pulchras merui fugisse Penates,
 Infelix animo cur procul isse tuo?
 Quæ mea culpa fuit, quæ prorsus pæna petiuit,

Ut

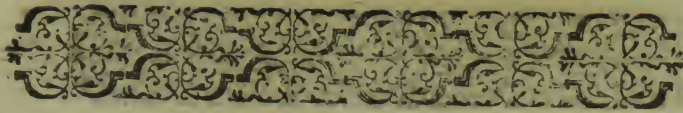
*Vt tua me linquat grata Cupido Dÿs?
 An Musis nocui, Vel sum tibi noxius ipse?
 Cur me sic renuis? dic mihi quaeso Pater:
 An fors an nescis dicentem semper in Orbe
 Tu cordis dominus, mentis & ampla quies?
 Tlecte precor mites mihi cum carmine Musas,
 Vtique mihi misero semper adesse velint.*

AD DOMINVM IVLIVM
 YAZZOLINVM HIPPONENSEM.

*VLTORVM famam laudarunt
 carmine Vates,
 Tandem sepè fuit fama re-
 perta minor:
 Non mea mendaces facit haec
 censura Poetas,
 Qui culicem fingunt ferre per astra bouem;
 Quique canunt montes per se volitare per astra,
 Et talpam è summa sede fugasse louem:
 Odi ego sed semper leporem conferre leoni,
 Quare loquar de te verus vt Historicus:*

Tu aspectu

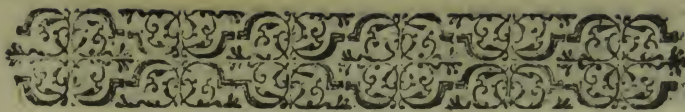
Tu aspectu es lepidus, forma mirabilis, atque
 Virtute excelsus, nomine perpetuus :
 Tu prestans animo, ac magno redimitus honore;
 Diceris à cunctis maximus esse Sophus :
 Ac tandem in toto quot sunt tibi corpore membra,
 Tot simul Heroas, Semideosq; tenes.

IN OBITU DOMINI
 FABRITII MONTIS VIRIDIS
 Hipponensis.

LANGE precor VIBONA pium
 nunc mesta sepultum
 FABRITII nomen, mores, &
 atraxaput ;
 Nam dote ingenij, præclara
 ac munere formæ,
 Ipse erat en HIPPO gloria, ho-
 norq; tibi;
 Solus & heu qualis primo flos tempore veris,
 Vix redeat forsân, nec rediturus erit :

I Hic

*Heu miser in teneris florens FABRITIVS annis
 Oppetit, & luctu saevit vbiq; dolor:
 Tu qui laudabilem sedem, & flenda ossa reuises;
 His gemitus subdas, basia Sarcophago.*

IN LIBELLVM R. P. MAG.
 AVRELII LYNARIENSIS
 AVGVSTINIANI
 AD LECTOREM.

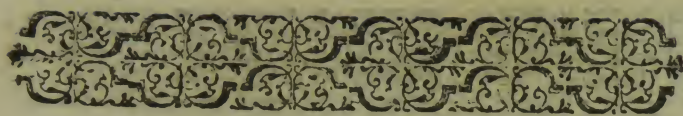
*I cupis en lector tersè, facileque
 doceri,*

*AVRELII studeas nocte, dieq;
 libro:*

*Quisquis es hunc habeas, & quò
 ibis ferre memento;*

*Ac legito semper si velis esse Sophus:
 Si tu mira petis, permira videbis in isto:
 Ac quove cum in miris placida tu inuenies:
 Hunc etenim scripsit priscus LYNARIVS ille,
 Quem tollunt homines sydera ad alta Poli:*

Quem

Quem si sæpè leges, tu cuncta volumina volues;
 Quæ Peripateticis condidit ille prior:
 Et si perlegeris, tu disceris absque magistro;
 Atque breui Logicus tempore doctus eris.

AD EVNDEM.

DISTICHON.

Quid miraris lector? parvus sum ipse libellus
 Corpore, sed dictis maximus esse feror.

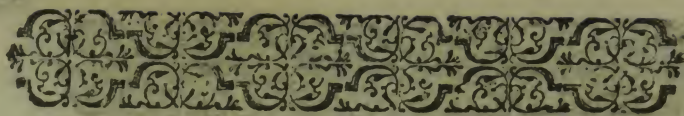
AD AVCTOREM.

DISTICHON.

EDISTI certè LYNNARI magne libellum,
 Qui canet aternò nomen ubique tuum.

I ij AD

AD D. OCTAVIUM
MONTEM VIRIDEM
Hipponensem.

N crine accendens Amor est in
textus; amenis
Enitet in labijs, fronteq; dulcis
Amor:

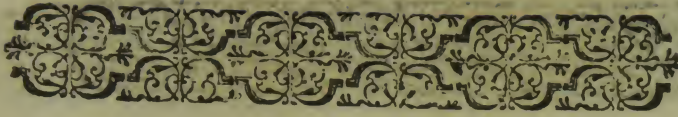
In pulchris stat Amor palmis,
stat pectore in albo;

Cum cantas, doctis cantibus exit Amor:
Aglomeratur Amor pedibus cum vadis, ubique
Ut seruus dominum te comitatur Amor.
Non unum ergo tenes, sed mille in corpore Amores:
Sic OCTAVI Amores, totus Amore cates.

AD DOMINUM CAROLVM
BARONVM HIPPONENSEM.
Distichon.

*D*ivitiæ Crasum, Pompeium fama venustant;
Sic tua te CAROLVM virtus in Orbe beat.

AD

AD DOMINVM CAROLVM
SVRYANVM HIPPONENSEM.

Distichon.

Veris honor flos est, ver Terra, sydera Celi;
At Celi, & Terræ es CAROLE veris honor.

AD DOMINVM NICOLAVM
THOMARCHELLVM HIPPONENSEM

Distichon.

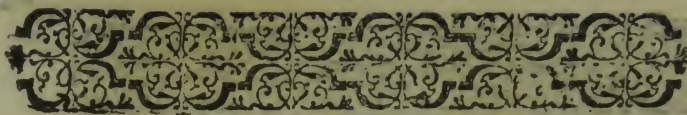
VT clarus fulget nitida inter sydera Tytan;
Sic inter magnos fulges honore Viros.

AD DOMINVM BRVNVM
BAIANVM HIPPONENSEM.

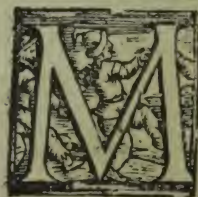
Distichon.

Phebus vt Astræi princeps censetur Olympi,
Sic tu Doctorum prima trophæa geris.

AD

AD DOMINVM PAVLVM
Thomarchellum Hipponensem.

ORIBVS, ingenio, ac magna virtute
refulges,

O decus Ausonijs, Tegasidumq̄
decor:

Hector es hinc animo, ac fulgenti nomine Pean;

Doctrina es Pallas, ingenioque Bias.

AD DOMINVM PHILIPPVM
Bisantum Hipponensem.

Tollis Caelo si lumina, syde-
ra gaudent;

Si terra affigis lumina, ter-
ra calet.

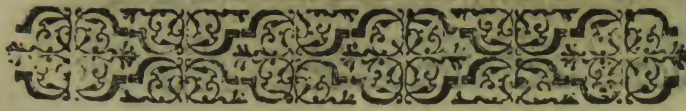
Fronte Venus fulget si clau-
dis lumina; nudus

Lumina si pandis cum face
sevit Amor:

Lumina si calas, homines sine lumine marent;

Ac querulas fundunt nocte, dieque voces.

AD

AD D. IOHANNEM FRANCI-
scum Stanganellum Hipponensem.

DISTICHON.

L Audibus, ingenio, ac fama Franciscæ IOHANNES
Æternum duces nomen vbiq̃ue tuum.

AD R. DOMINVM FABIVM
Suryanum Hipponensem.

Distichon.

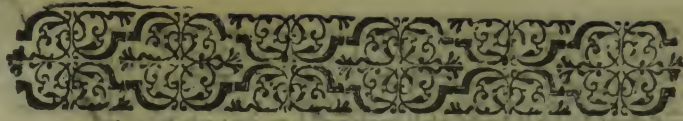
Sic animo magnus, magnus sic nomine FABIVS
Fabijs ut quondam Magnus in Orbe fuit.

AD R. DOMINVM IOHANNEM
VINCENTIVM CHRYSVVM
HIPPONENSEM.

Distichon.

NON Tellus tot flores habet, tot sydera Cælum
Quot CHRYSPO laudes quisquis in Orbe canit.

AD

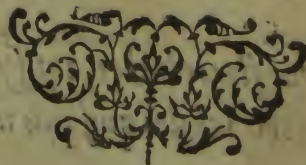

AD REV. DONNVM
DOMINICVM PLACENTIVM
Hipponensem.

Tellis ut Tytan decori est,
& sydera Caelis;
Sic Patrie decus, ac splen-
dor es ipse tuae:
Tu sapias & quicquid dicta-
bat Tullius olim;
Atq; tuo promptus manas
ab ore lepos:

Sic prius e proprio desistent sydera motu,
Quam tua de nostro nomina corde cadent:
Sydera iam septem superat micantia Caelo
Forma tuae vitae, Tritoniaque nitore.

AD

AD REVER. D. DONNVM
ALEMANNVM ORLANDVM
BONONIENSEM.

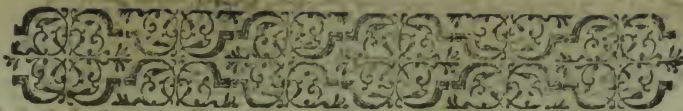

NON citius septem videbantur
membra Megara,
Quam tua MORELLO sceda ca-
nora datur;
Fontes nec sacros molles aluere
Penates,

Me ut tua mellifluo nectare Musa nutrit:
Nec quondam aethereus fundebat nectara Pean
Mellea, ut Augustis sunt tua dicta Deis;
Tantalus ut plantis sitiebat flumina calcans,
Sic ego nunc sitio carmina pulchra tenens:
Nam Stygios possunt animos conlectere cantu;
Et vinclis vinctos refrigerare melo:
Dulcius ipsa canunt quernis redimita coronis,
Et tristes mulcent ut Philomela viros:
Aurigeri Pelei sic gemmea Succina linquam,
Et tua nunc lauris carmina digna petam:
Inde precor mittas ALEMANNE O maxime semper,
Ne mihi lauta desint fercula parta manu.

K

AD

 AD D. IOHANNEM ANGELVM
 FRANZEV M HIPPONENSEM
 Distichon.

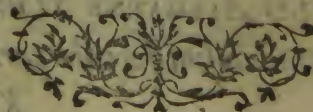
Nomine tu Angelus, ac uerè Angelus Angele Vultus,
 Angelus & Verbis, Angelus ac animo.

AD DOMINVM POMPÆVM
 Asprientem Neapolitanum.

E spectas oculis POMPÆE
 iocantibus, inde
 Effugis, & rabida tygride pe-
 ior ades:
 Cum te credo meis manibus reti-
 nere, fugaci

Plus cerua curris cum timet ora canum:
 Si letus, placidusq; venis POMPÆE parumper:
 Quàm mihi mox multo tempore seuius eris?

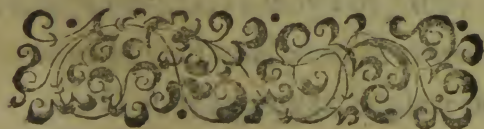
AD DOMINUM
POMPONIVM ANDRIVM
FVSCALDENSEM.

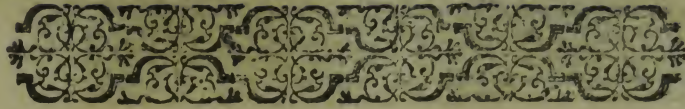

AM mihi misisti POMPONI
Carmina lauta,
Ut semper cupiam, sic cupiamq̄
diu:

Quas unquam laudes potero tibi
reddere gratas,

Cum omnes dixisses tu mihi Verus honos?
Que poterit mecum Parcarum soluere tersas
Voces, ceu dulces quaeue Camena logos?
Quis namq̄ Ædippus, qui quondam enigmata soluit,
Carmina missa mihi cordibus Andriacis?
Nam Pegasi sequeris cursus tendentis ad astra;
Dedalus ac alter tu videare mihi:
Nunc equidem rogo ne scribas plus carmina dura
Caro MORELLO, sed leuiora tuo.

AD STUDENTEM.

ESTO humilis; nulli sociorum
 detrahe; pacem
 Dilige; Doctore morigerare
 tuo:
 Omnibus acceptus; tristisq; à
 fronte recedat

Nemo tua; faciles tradito cuiq; oculos:
 Est generosi animi argumentum id amabile cunctis;
 Sic sapiens, iuuenis qui facit ista sapit.

AD EVNDEM DORMIENTEM.

Sulte quid heu dormis? gelida nisi mor-
 tis imago
 Somnus, & est vite fama sepulta
 tua?

Surge piger, quid agis? nunc pulchre ostende Dianæ
 Lumina; namq; tibi grata Minerua foret:
 Sic viridi sepient te blande Bacchare Mæsa,
 Ut summo reddas carmina laude DEO.

AD

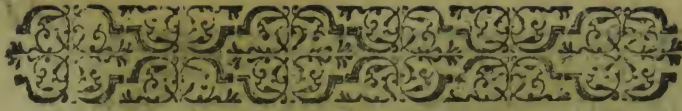
AD CELEBERRIMAM
VRBEM HIPPONENSEM.

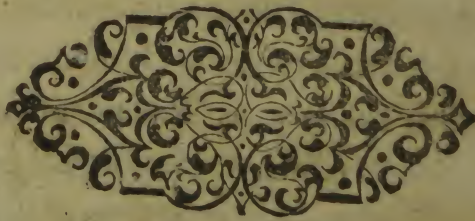
*Salve Mons Veris ; Salve
Mons inclyte Terræ ;
Nympharum Collis ; Par
nasidumque Domus ;
Salve Mons Orbis cunctis
celebrandus honore ;
Salve Manna fluens , auri
gerumque Thagum ;*

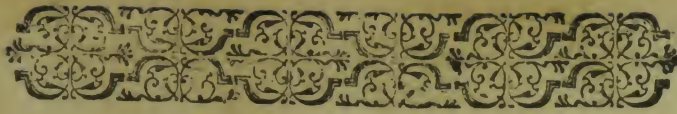
*Salve Mons pulcherrime ; Salve O Gemma Dianæ
Tu Mons excelsus ; clarus in Orbe Dies :
Salve Mons lucis ; Salve O Mons lucide semper ;
Te Cælum , ac Phæbus , sydera cuncta colunt :
Salve Mons hilaris ; Salve O Lux clara Mineruæ ;
Tu Mons fulgoris , luminis atq. Moles :
Salve Mons celebris , Regnorum O fulgida Lampas ;
Tu Mons Heliadum , ac Palladis alma Parens :
Salve Mons florum ; Salve Mons floride semper ;
Tu Veneris Cælum , Mercurijque Polus :*

Salve

Salve Mons felix; Salve omni tempore mittens
Lilia, Narcissos, Purpureasque rosas:
Salve Mons Cereris flauæ mitissima Tellus;
Tu certè intonsi Vineæ pulchra Dei:
Te Campi, Valles, Fontes venerantur & Horti;
Balnea, Mons, Æquor, Flumina, Sylua, Lacus:
Audeo non ultra nugari versibus ipse;
Laudes nè ledant carmina nostra tuas:
Accipe quæ tandem affert præclarissima Mater
Magnus amor Filij, corq̃, animusq̃, tui:
Munera, quæ fero, si volues celeberrima VIBO;
Hæ Gnati inuenies candida corda simul:
Quæ tibi nunc præbet carus munuscula Natus,
Hæc tibi nunc magni pignus amoris erunt.

AD EANDEM.

*Rande Caput, pulchrasque tuas
nunc lingere Plantas*

*Nunc corde ignito cara Thalia
venit;*

*Paruula sed donis, quæ iam tibi
parua videntur;*

Magna tamen magno semper amore venit:

Minima pro magnis offert tibi maxima VIBO;

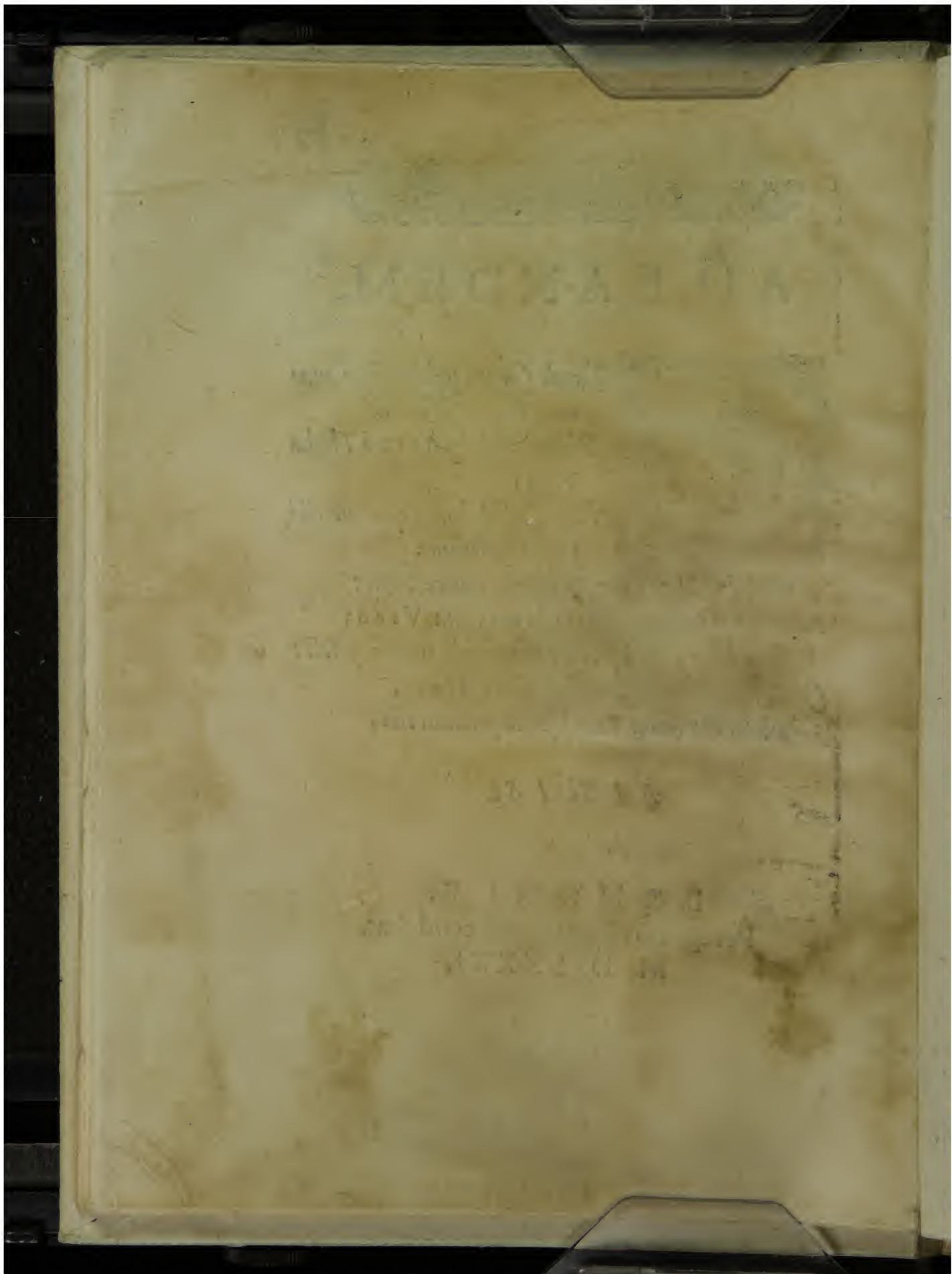
Quæq; dare (heu) vellet, non modo nempè potest:

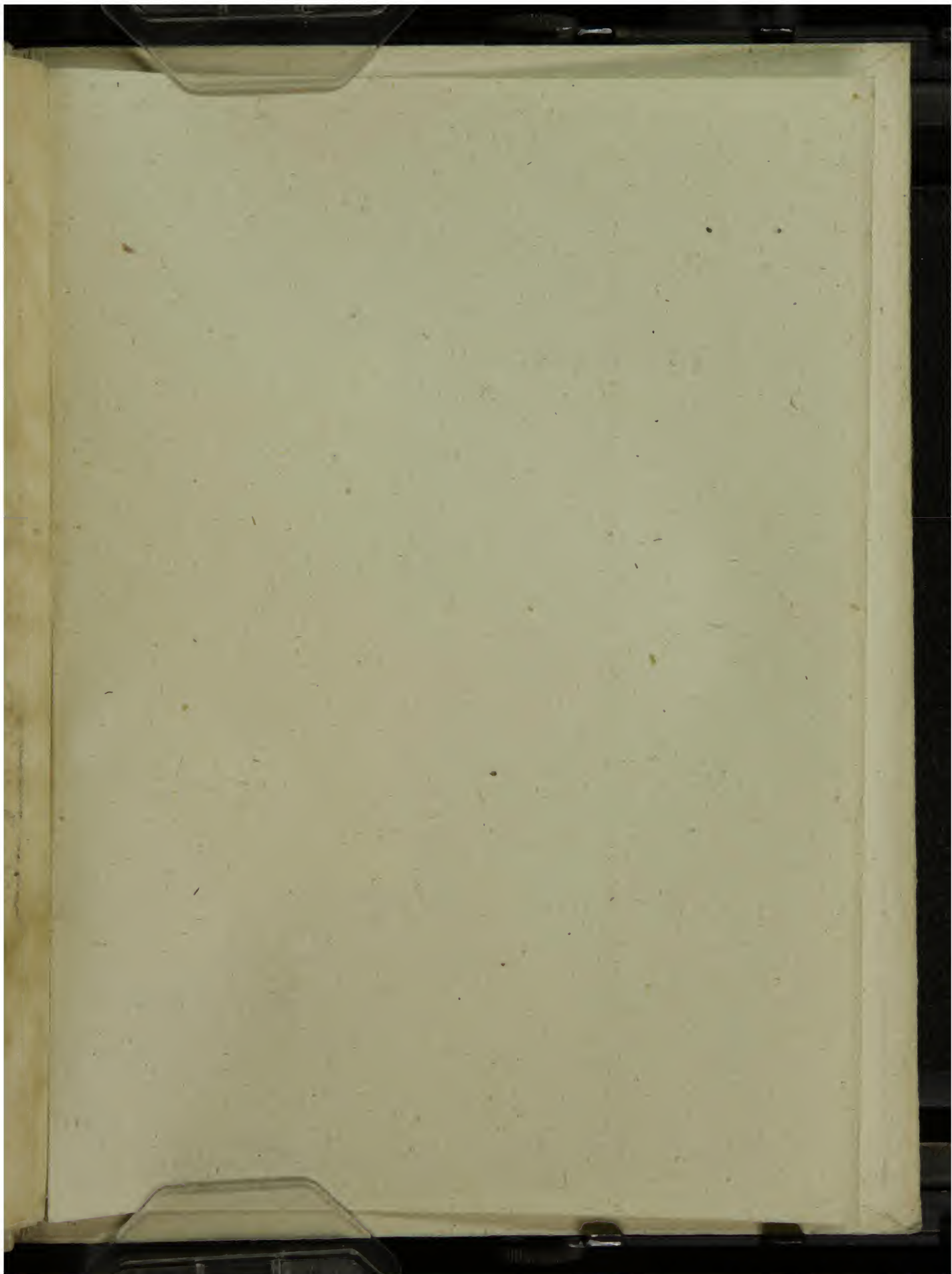
Corde precor capias puro dulcissima Mater;

Nam tua (dùm viuet) serua perennis erit.

FINIS.

**BONONIÆ,
Peregrinus Bonardus Excudebat.
M. D. LXXXI.**

KONSERVIERT DURCH
ÖSTERREICHISCHE FLORENZILFFE
WIEN 1967

005643581